

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

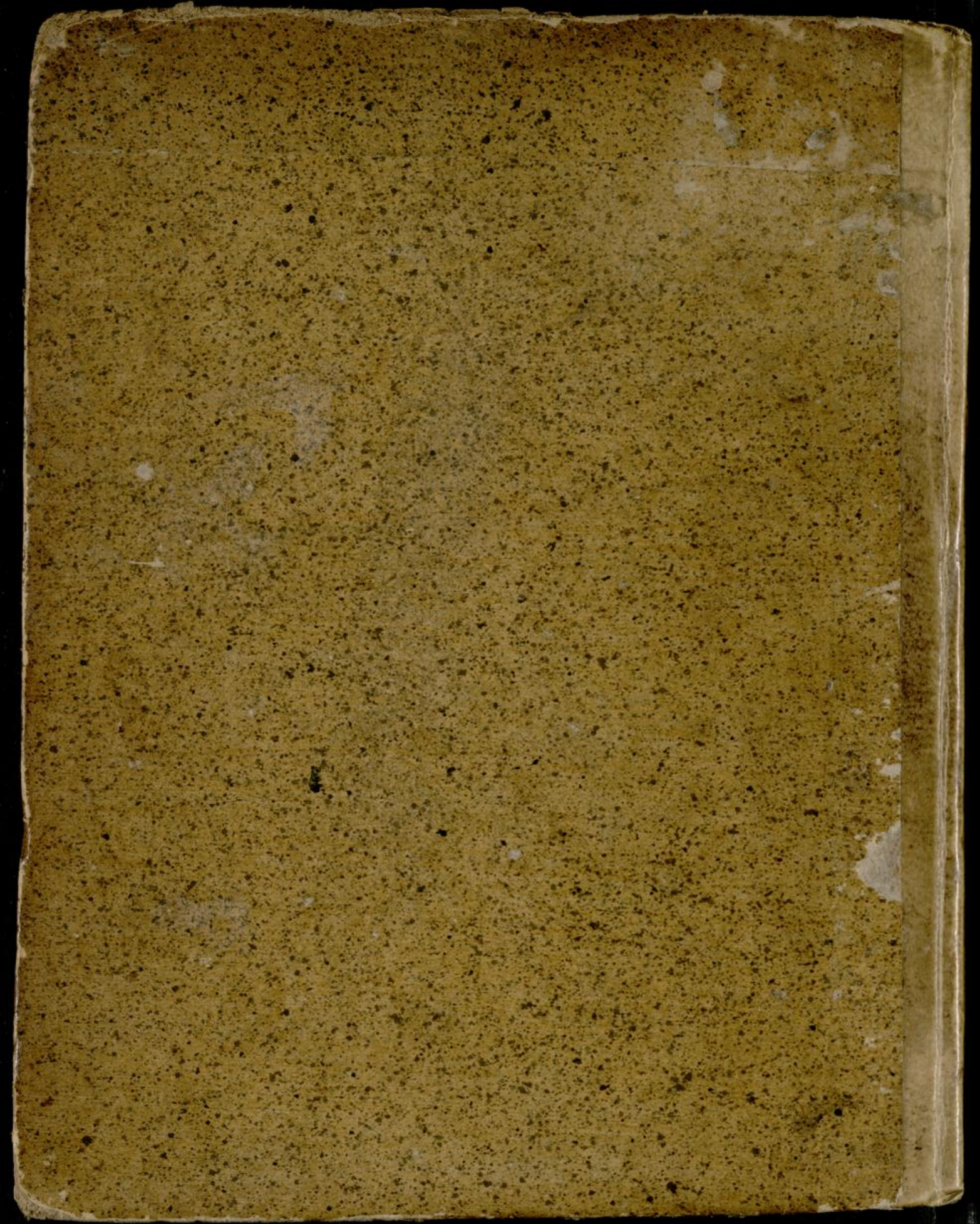
Petaḥ 'enayim

Emden, Ya'aqov

יבצן וב בקעי, ודמא

[Altona], [1757?]

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11838)

15032

DILMANN

2137

[Faint handwritten notes]

1236

ERS

28

UNIVERSITÄT POTSDAM
Universitätsbibliothek

פתח עינים

(ה' הוא קונטרס אחרון להספר הגדול הנפלא שבירח לוחות האין)

(לפקוח עינים עורות בדרך לא ידעו ידריכם) היא • על הדרך שבכשנות לסמים נוגבי רעח
 העליונה ושית זונה ונצורת לב וישנה לפתח ביתה • לקרוא לעוברי דרך המישורים
 אורחותם • מי פתי יסיר חנה ותנאף אח העץ ואת האון תחתן • לאחר בריחים • פתח פתוח מצא
 (בעל האגרת המליץ הלך הפספס דרך איש וזר פי תהפוכות תכרת • מניה וביה ליויל ביה נרגא)
 לטמא עצמו ע"י פתוחי חותם צר ואויב המין הרע איש הכינים • כסית הולך אחז שיחה נעה
 דורס געה מקיים • ריקה כמה מכוער אותו איש • התחיל בנגות ומסיים • וישלה ה' מושע זרב
 וישתח הנמולים מחלף עתיקי משושים • במקום בינה • עוללים לא דאו אור ויונקים מררי בהמה
 טמאה • ספקור הוזהמא קרו שחו מים • ויער ה' אח רוח המחבר לענות כסיל כאולחו • עין
 החת עי"ן פני יהיה חכם בעיניו השוטה בחרויו אשר עשה באגרתו הידוע מיאמפליע (מפלא
 כליו לאור הנד של שבת'י שר'י ומסמרטוטי כל"מי) יצאה מלאה עינים • כמ"ת • כרת כרת
 אח מות לעזור לרשע לחזק ירי מרעים כרי לתת על פיו פי שנים • למען הכיא אותו על כסא
 דמוקרא והררי לתכר תכרה בצרו חבלים יפלו לו בין הגימין עד שיורקו כגרי בכח ראש לאחוריו
 בכור כרה לו יפול בו ישבר קרנים • מידו לו היתה זאת בדרך שרצה לילך לא לחנם הלך זר
 זר אצל רוב אורכ ארי במסתרים אלא מפני שהוא מינו ואינו חוצץ בפני הטומאה הכוקעת
 ועולה עד לשמים • עינים רמות ולשון שקר כאליל עינים לו ולא יראה יה בארץ החיים •
 היוצר עין הנושע און נוצר לב שומר נפש ותוכן רוחות ה' השמן לבו עינו השע לא כרת
 לו אזנים • נישא עור וחרש בככת אכן חן השוחר בעיני בעליו ערב לאיש לחם שקר אתר
 יבלא פיהו חצץ יגרס לו שנים • על און אחר שבעה עינים • פתח רבדיו יאר מבין פתיים •
 ראש וסוף רברו אמח חכו מסחקים ומחוק האור לעינים :

הערה זך ואביר ררבים יציע

דירק האגרת בת חסלת לכ קותל • זד יסיר עקש וכפתל ר' יסוק אל תיאסכליא • דמפליא לינכותא איש מוכר פורס
 פשיעה נסה בראשי עסק קודש פוסע • אשר כעלה אסד'מאור עיניו שסכו בארבות ידיו בלא פ' וכתמורו כסוד
 דברים אס לא ככוב דיכרים נס כדלו התועב אייבטייר הרבנות דפראג • למען יעזוד של ימינו לסטנו איש דעים
 להסרוטע • ונמכר לעקר על מנת שימלא ידו בקסת לנקר עיני הרואים בעלינותיו (הסופרות ענתן וטוכסופ על פני
 עקבותו) ושתנס • טבטלא ירנישו בוכסיותו לכל דעתנוטע • כי תלכד טכריו בותרין ד'ת עוד בותרין זה אס
 זה הקנה היה כמתעתע • עזבא מטרא לבי תריוטניד למכה בלתי סרה סמתי כרת דתרי כעלמא דליס ליש סתרי
 טעלא בלא טדיכס בלבא בלא ארתיה ויקרא לוכונס קרן לכני ישראל לשוכו לקרוא לעוברי דרך באורקותיו ולהכריע • הנה
 יקבל טכר פטרותו כמכרך בונס • וכל ענתו אכלס • וידעו כל הקהל הקדוש אשר בנולס כי עאלס ה' כמכסיו של ספוטב
 שוגני סכתי פרוס • ענה כבערס ענת כפתלים נסרה כל טענותיו יסא רוס יקס הכל כסוף טדסנו רוס ככף הקלס • וסא
 כל טות על ראש יונס פותס כקיקיון אשר אכלו התולס • ויתכרר לעין סתש כ' גס וס קמלין סט'ט נכוס • טשתקס

גלישא
 בטטיס

פתח עינים

בלימה דמשתמע לתרי אפי יתיב אחי תפיו ועבד תוך ומדעס מתעבר על ריב לא לוסוויק באחי כלכמיעה יס לו שלח
 עשוע . ואנלה את ככלותו לעימי מאהכו באכתכו חכתכע על ככותק קפאק . יקקעקע כיכזו כזו פולק וכוקק
 צארט לזנו כפכ' לימחיס . סכליס וזירי יולדה כפלו לו ככעמיס בין הכימס הכלים . וסכה הסי' הבורר מינו גיי
 ליהכפצור עכיס סגל **רוחת אדרות** והעזיק אס שההכו דינרכ' וסאריעו קכש כו כואתו והסקיס . אכן אכסכו
 בדיסו בלוי כולו סלם כנדי מקול'ס (קלסס לכל הדרות) דאז על קרשיו זקרבו ופרטו יעלה כאשו רק הוכרעמו לככות
 תואר' הסי' חכמי דרכי סלום כפזלי' סל חשלה וסל עטה לככות ככדו סל סליל' בקלקן אציר כמכווה עלינו חפי סו' ל'
 הקדוש סלס סיו קורין לו עין כל קורין לו עין קו' (לכן כמקום סכת' לו הכותב סל סכת' . תואר גאון וכדומה
 בדין כמקומוק וכו' . ביקוק וכאיב וסלקן עשאר סוף לכית ישראל (וולת לא כשכתה כתב הכסתון השגנה וסגונה כל
 מיקר . אך כועק סלס כמלה אותבאות מוס . גס סכנסכו ספרכא כתוכו . סלל לעבור על סכונה . וסלל אצור הדבר לדי
 סכסס . סל כן עמינו ואת להסינוגס בין ספרקיס (סעה; מודר ככעל איד) עד סיתכרקו איכריון יכוסו כל סכריו
 ככל מקום עמינו חייבן הזוכין את ישראל סכותן ככדן . מלכד הדרורה סעמינו לו כס' ע' לפיככד' כוכד סוף לככות ככסיו
 דתס דספיו לכבר חלקוסיו) והקורא בין מדעסו . אס צאית וכתמיס דכר האיס הלו סזמקס לרשע וסוקך קררה על
 גיח כ' לא ידע בוסס וכתו אכוסס : כי ארס ססוקד הנדול סל' כמעיו חספסע . וסר כשיריס . כסוקן על כתר
 סכסכס . און וסעסיס ורש . קוכיס ככרס סמר מקייס וכוסע . ככקך ומרס חוקע עכזו לדבר סלכה וסרריע . דעס
 אצור רשע וזוקק . חתגדה כרפס כריב יקקדו כל ידע . מרסס גדולה לפסי רכותיו סכוקק מורסס לעורא סקקוס
 לזקקיס ידקיס . וסלען וסן עכליס מרפס די עוסי מנוס כד מוכס . וסוקך כדי מרעיס להריס קרן רשעיס סעוודוס
 לברע . מוסס אחי אס' מות מיתת עגוז או קלקן מככודי סיסע . וסוף אס דכריו סוף וסעלס סאפע . סועכס יכבר
 כסס כ' סס סתוריס וסככו וכליס סל' סיס גורמיס סזוק לכל קודא' סיסע לטג מרסס להכיל כל רואיס יכירוס כ' סס ורש
 בר' קאן' . קלובו ככל תוסיס יתגלס . וכבר קדסו סכרי כספר סזוכוס סכפלא ע' עוס סלס סניס די ססס לכל
 ספע זעמיס סזוליס על הדוס ולכואר עתק נתן סרתוס . גס אככי כסבור **שבירת רוחות האון** ססכתי לכל
 דכרו ספעיס ויססי סתועב וסלכיו סעסו וכאשר ססנס כפי וס ספזי עד ססייע . סלון כומעס רק לאפסי כפרא וכל
 כחו כסעוסי וסילדי כרי וכדיכיל כל רוסו הוכיז כסיל וקייס סלון כפ' הדור וכבר סקילי ניכ' וסוכריס סלגסי סוכרי ביב'
 יסנו כסכ' ר כתוס' ס' ס' ס' ס' : על ירכו סססדסע עסוכס עולת . אכן כס' ס' לא רכוס יסכמו וסל סכת כססס סלו
 ליד סתי כסודר כזוסו יכוא ויניס . יעסוכ סכסס וס סכסיל ככוד דכריו (גנר ה' וסרס) לא יסרל ססע . האיס ספעיס
 ינדק כספזי סלקות יסססלות . האס דבר ספעיס סעל' ורעות רוס עכ' ונכורה למססס ינל לטע . סוור לרשע דיק
 אפע גלדיק ככיר סרסיס . על כן על כל סדכריס וסאצת סלס קבלתי עלי עול וס ג' סלון וריס ונאון וריס אכניס :
 סכס רופי לכס אכיע . עספס לאור עזיס ארניס . וסאצר כודאי דוע סקודס ככיס מרדסי סועיס :

זה לשון השו"א והעדרת :

מצדיו רביס ככוכביס לעולם וסעסכיליס וסוהירו יסלך סססילס וסקלן סאצן וכספריס יסכרו יקרא להס עסס סקודס
 סכס יסעס יכוא וסאפו סכרו סס ורע כירך ה' כל רואיס יכירו נכודי כס עוסי דכרו וסל' סיס יורח אורו ככוד
 סלכנון א' סיס יכוא מקוס קדמו יסארי' סלס ססס כעל' סכסס סאיריס כססס איליס סזכנסיס כסוכס ויסס דוע
 סלן קדסיס כולס אסיס סכתי סרסיס סככ' ישראל! וסרסיס סזס סככויס סאיריס כלסיריס ערכיס וידידיס סרסיס
 סקניסיס סוכיס וסנניס ספעיס סעססיס סדנסי סדנו סזכרסיס סדפזיס יסריס וסאיסיס גדולי סתייריס דאפי'
 סכססי קל ער' יסרען סרסיסיס אסר כארץ אככו . וסרסיס וסל' כר וסעדרתן וכיסוד לטכע קסלות גדולת ככל סוכ
 סכוכס וסעולוס סנה' ק' סר' סרוע דעיין : וק' א' סוכס סכבורג וסכוכען ון' ק' עין וק' ג' ס' ק' א' סעסרס יכ'
 וסל

ואם לא ידעתי סדרן אין חוקים ואחר וכולן שוין לטובה ועל גביהן עשרות ראשיהם מוריהם ומאוריהם הכונים
 הלא הם היוגבים כסאות למשפט כנויות ברמה ראשיהם מניעות השמים מורי ומארי ובריי הרבנים המופלגים
 וכסודות להם עשר ידות בכל העולות ומדות מצוקי ארץ ויכורות האורות הגדולים יגברו פילוסופיו גאוני גדודי נודד
 גדר עמדי כפרץ אור תורתם מאיר לארץ יודעים ק"ן טעמים לעהר השרץ (בזה התואר גברה ידו עליהם . לא בכמה
 זכרעת דין וטור השרץ האורץ . וכן פירץ פורץ פרוץ ע"פ שרץ . אבל ברכרי מזהו הכל ומתעשים ופי הספוכות רפא סבר
 על בקלה דין דין לעזור בחכה כלה אשר אין לה רפואת תעלה ואוי לתי פסניגורו קטיגורו ושמדברי מליץ זה שנחו ינא שייב
 ככליון שרץ . אבל עולבנא דדייני הוא ושרי להו חרייהו למחוי הדור . וכדאשם הבאון ד' ישע שנתפל בילמתת מנות
 וסוכה למנה למשם אחר"כ ולבער הדע מקרבנו . היא סגריה שהדיט קוכץ בראש קל ככ"י . ור"י קיהם הברזל והוא לו
 ענים קלכל לתת מקום לזה זמרייו המטפלים בכבלה להזיאה מורי טומאה פסטו כבלתא כפוקא לעבר עורה למ"ת ואחר
 גברא רבא אנה (די לבא מן הדין להיות ככדון עשכיהו שוין להזודא גוד אקית מסיבתא לשה לכו בהדי בלונתא קיימי
 שטריוו ומותו לדיבא כי דיבא רבא לתפרע מתייה דהכי דמשי גוכל) עד כאן העיוו פנים ברכותיהם כי פני הדור
 בפני כלב גכרו בפלי דרע ובעלי לטון ולא לאמו"ה גכרו בארץ) הסמכים הטלטים ממיידי דעים אכירי הרועים גבולי
 גאראל ראשי גולת אריאל . כעת יאמר לישראל מה פעל אל : עמודי הימין כנומו ויכין המה אבות ישראל הרבנים אבות
 ג' ד' ו' ע' כ' ק' ה' כל אים על דגלו מכה . מאנה יתד ופנה וכו' לראותן פני הסכינה שלש כעשים בשנה (ראיתם
 בן פוטי יודע לפעם כמעשה פטיס ומכביד עליו ענטיט כשפתי תואריו המנויים כפי כל הסכפים המנופפים וההנים קבגש
 בארץ גורנה מרבה סיר ותודה שבס ורינה למען יזכר כסירת הונס כשכמה נתנה עלי בקולה קכול הסורים כלתי יודע נגן
 ושר כשירש על כן שגאתיה יראבו כו עונבים ואיהו כפס סוכלת שאינה גועלת ומתפעלת מריבו שפכים עד סירי ס סוככים
 בפולים ומכופלים ביר הברים ופבלים כלי עשם וריח אליה ולא שופ של מן והסד משך עליהם . ומשך אכירי בכמו
 (לא כן גברא) כאשה שכלי וינה עליה כתשעה קבין שיפה בטלה והונס בק' בתפלות . בזה הראה כמו עבודתו בפעוטי
 מליץ ע' ג' מליץ סיון לשוטט . וכמטפועיח בישין הרכה שוין . ראשיש פיהו סכלות ואקריית פיהו רעה הוללות)
 ארם ינמיס שיה וארשת טעתי יביע . כפי פרושות השמים לאל המושיע . יתמיד שלותם והגלחתם ועל כל דרכיהם אור
 יופיע . ה' נכאות ישיס דברו כפיהם וכל ידו יכסה עליהם ליסד ארץ וסמיו לנמו . תורה מאתם תנא ומשפטם
 לאור עזים ירגיע . כל כלי יזכר עליהם לא יגלה וכל לשון תקום אתם למשפט אותם לא תרשיע . (בזה יפה אמרת בשוטט
 נבאת ולא ידעת מה נכלאת אליך הסר מני דרך הדברים מביעים נוקשת באערי פיך . על כן כלך לך בעל לשון כל יכוין באר"ס
 לשוא הרביע מלין להרהר אשר מדותיהם של מצוקי ארץ הנאמנים לה' . היעלה שועל קטן כמון ופרץ מומת אכנים אשר גדרת
 גדר על בית ישראל . וכלום עמר במקרא זה כהוייתו ונורתו . אזור עשתה וקרא עליך הקריאה כל לשון תקום אתם למשפט
 תרשיע . לכן כל הקס לחשה רמע . ללמד זכות על רמע שומלט בהשפטו ינא רמע . מה הונרכת להרם המקרא וכי לזה
 הונכנו האף נדיק כביר תרשיע) ברכות הורים עד תאות גבעות עולם תהיין כל אלה לראשם ולקדקדם יגיע . יאמר
 גואלם ה' רמתי אתכם כחמד עולם ורגע קטן לא יעובס עד יקבצם עם פדסי ישראל ונאן יגיע . אכלו טוב וסתעבל
 כדגן כפשכם ואלו שמו שמוע . ידבר נא ענדכם דבר באזניכם ואל יחר אפכם בענדכם על אשר לריב ומוה במרום
 קולו ישיע . ואם אכי אישרש ונקלה ווי אככי גברא דלא ידיע . ענוותכם תרביימי וקבלו האמת (שונפא כלפי שמיא
 שעלף חושב עשאו רואה אור האמת . מה שלא ראה הגב' ר אשר לו האורה ענותן לשכו . בינה הנד אם ירעה כינה להבטיח בך
 אמת לסקר שאין לו רגלים . או לעוד משה ישיכו שאומר לפקס קבל האמת . שמותי ראיתי אור השמים ביושרכ עליה ויאר את
 כליה ובטוחה שוקע . שישם מושך לא יבקר בין טוב לרע הושר בנין האמת המוק בכלי מבין השקר . העיני האכשם
 מתקר והראותיהם תבקע) והוא יכריע . וותפלה אבקש שמו טכל אשר ואמר ואכזף כאנמון ראשי ושק ואשר אנשי
 (כוש היה לו לעשות בשופל . להחכשם באשר עפרא לפומיה . ולא להיקטש ולבוא כנוכב דעת להסיר האפר משל עיניו לעשות
 ביתקום גדולים היו אים רש כפניו כעשיר יענה עוות ככלי דעת מליץ יבכיר . ובה סעולתו הסותרת מאמריו שפראה עשו
 ביוסן וככע) על לא טובה השמועה אשר שמענו מי זאת עולה בתחרות עטן ואם ספגהרס כושרנו כמדניתבס ואין משקיש

בעשי

פתח עינים

בלישאל ה' כל ארץ אשכנז כמדורת אש האבות חכמים והכנים מלקטים עמים להגדיל המדורה וכל אדם כגבור תלמדה ירוש
 כנרי אין כנלעז אש רופא אין מס ומדוע לא עלתה ארוכת בת שמי להניח טעם ולהתביא חרנום (מי הטבית
 מנוסת ישראל כי אש עוי פנים סבדור אשר על רגעי ארץ דברי חרמה יסוכון לא זאת האנוסה והחרנוס . אך מס הרגוע
 לילית ושד ארניסה לסון סקר בעו"ה השלכה אחת ארצה בזכרי ואף בלה בשריטורי רגע) והיא נכשיא ישראל ושיי
 פעדה נעשתה (התוסכה הזאת כך ובכית אבין כנזא . נזא כרנזא . מי ידך על סין שלא תהא לשמנה) ועה ישו
 דלת הטס כנסת ישראל נעקה ואין לה מושיע . או לנו שעלתה כיומינו כך דור יתוס ודור שני אשר כנסת אנדה סכספת
 סכמיו וכינת כנוכיו כספרה התורה מוכתת אין דורה ואין סכספת מוחותיה להנביע (מוטב היית אלס ונדס אתה הפליץ
 סספס . מי חורע ישראל שפדו אבותיהס על הר סיני שוערי תורה ואוהביה בלמת יבקס מוחותיה להבקיע . אל חלך
 אדום לסנוד לאלהי שטיר . כי אש אתה וכית . אבין והדומים לך אשר נעשיתס גדיים ושעיריס בוקעים בחמות התורה הנכורה
 פורסיס נגריה חעמידים גלס בהיכל ה' עקיעים אשרה אלו מוכס ה' ועושים כמה ומננה לבע"ל . אלו להרוס מוכס כעל
 גאתה לנכות . אנו לנדור פרצות מומות אשר דת ואתה לבקוש מוחתה . בוקס ענים (להדליק אש זר"ה לכבות האש הפליגונה)
 יסכן כהס נפשו וכשמתולא וזר אחריתו . לכן פיו הכשילו . כסנוד לדבר כשנכ ככסיל . הוסיאו נכות . אבל שלא ככוונה
 בזרקת האמת בפיו . כנסתך דכרת . כי כאשר ראיסת אתה וסברין כי סגלו הפרוצים להספס . ניתן דסן ככיהס
 ועלתה ארוכה לחמות התורה . אשר באובה פרינים וסללוה . כורני נדרות טולס . נעשה סייג לתורה ואין סכספת
 להכקיע . הרע כעייכוס ויזר לכס עזר כשמדונים וכחלך ארס : אשרתס כעלה כיהודה ונקינה וכנקינה אלינו ונלדיך
 שילך כתוכה את כן טכ"ל הווא טביא דאתניד כירוש גלותא בימא טבא לרכנן וא"ד מוסן לתסוס דתת אתא לן נבדא
 פועתי כגילה דספא אתא יוסה סמו כסנן) גוליה' נכאות הוסיא לנו שריד חטט סכמי גדולי הדור גדולי ישראל היושבים
 דאשונה כמדינתכס טניס טלטה נגריס כראש הוית . הסומדיס סל יטין וספאל סגולה ויריקו הוהב העוב המאיריס כאור
 תורתס ער סהאירס תכל סכמתס ויהי כל הרעב וסנזא לרבר ה' נפשו ישיבי . הן סס החזירו העטרה ליוסנה להרבות
 סכמה ולהרבות ישיבות ועטפט סכמתס להטטיע . ואס עתה סל גדוליהס (סל אס גדול הווא כעיכוס כחקרא לכריס
 חסון הווא נתון כנויכ כווי בארס . כמות אשכ סברה הרבה . סס היותו מוכס ס' פ' פניס כת"כ . עכ"ו סתבזר כמות סעס
 שחשיקרא מנלה פניס כתורה סלא כהלכה ככלב טב על קיאו עכרומה לא סלק לו סגינה כמי סלא קרא ולא סכה) סעבור
 הרבה כמתנה לאסוד הרב איכו דומה לסלח' ס' נכאות ולא יבקטו תורה מפיו וסדרתן תורתו כקורי ישראל לכריס .
 (כדאי הווא כקורי ישראל לסדף הכריס . ולא וו כלבד סלא כמטט סכל העולם לכך מוכס הכריס) סלא כוה נגריס
 כתורה (תורת טוא וסקר) סטטכס ישראל (ואס ר"ו יטיב כתעניתא דלסכתס מניה תלמודא כבלאה . עכ"ו וסנדיך
 לגזור כמה תעניות סל סנבור ולהטריס . כדילכס דת כוובת אמונה סקרית ולסודו טעשה פתעוסי . וסוסרס אכור
 כתלמוד חורה זרעס א"א חס' לך לספר סוקי וכבר בא סלחך וסכס תורתו סיל בלע ויקיאני כחוק סוכסי אלוה יסתכו ויססכו
 מאהל וכו') וסיסיבות אשר תוכו לדגליו (רגלי הסוד והספור כותו ודאי כתותי סיכפת סיטוריה) יהיו כאילים (וככבאים)
 לא מנאו ארעס סל זה מלאתי חלפלה ורתת וויס . תורה תורה סגרי סק סתפלטי באסר (סל איס סהכל כופר יוסכ כראש
 סל ככני וכסופר) איה סוקל (תקיל כמאנויא וסכתכס ססיר קל . סוכנין וסקל קל כסלס כריס גדולים) איה מנדל
 (כלורית) סופר . עתה כלבד כיו סין וכוסר אותו לסייב ולהרטיע (שוטס זה לא ידע כמה גדולים יתר הרבה כסכמה
 סכקטי כספולי כלימה רשעו אכרתה ופלסו לגלמא ואכדו סלמח ואין להוכירן סאיכו כדאי לשעטן הוואכל עספסתומה סנין
 סדיוס כוה לסמוד כחקוס גדולים ודאי היתה כפרין טובה סכרבו) סגירס לתורה (סלא תשתכס) כישרל . וסהדרא
 (כרעס) סנדולה הזאת כישרל כרס וכור אותו הויס (לסועב) סגירס לתורה (מדשה כלוטה) סרבו סלוספ ולטוסה (סר"ו
 לים גיסס ככסר כקלסת) כפלמולו (כסו כואל) וכמלשיתה סל פורה (מדשה כלוטה) סרבו סלוספ ולטוסה (סר"ו
 סל טפטט ער סקר סכידו ולקוטו סלו . יניד נא דבר אסד סנון כשמו כמקרא כמטנה כנמרא ססכל וככרא כדיו וכוראה
 כסכפה ויראה אפילו כדור אשד כאה וכל אשד כשעס וכראה חסנו אינו אלא סכל טיס כו סטא ורעות רופ דברי סוכו ומספס
 כעקופים סן כנגלה סן כנסתר כעו סכראה לסין כל עשה כספרו כראשון שיגע כו קמה פניס כרד וכלת וורה לרוס איזס

דפין כלכל מלאים סבלות והוללות כולן סבלות ומנופת בלי כרוכפת אכילו כחלא נחא אסירא נתימה ורישיה לבי פיה
 עדרים כאב המזאה לפרושים ונראית היטב סכותו הטוויפת וכבי שדיו עדה אדות וקבעה על ראשו כשוטפת ונודע בכירור
 שכל קחול הגדול שהוביאו לו תלמידיו הכורים חגיגי שזורי בשוא ושקר . רק לפותתם ולהנאתם ורבים שמשו בכשרן . וינת
 סמכו כל הקלם הלו . הלא חזינו בקדמונים מי שדרס כתליסר ריכוותא והוא וכל סיעתו נמשכו לקצר רגעים שאינו סן
 סמיני . הם וסלום דילמא נטייה דעתא דקב"ה בתר רובא דלי תא קסין וכלא חגיגי . וכבר היה מי שגדולי . סכמי המטנה לעדו
 אכלו וינא לתרבות רעה . ולא חגיגי סמכו עליראסילו להוכירן ליעה אפר חומי . ואשר שכבר קבל עשמו וכבר נפטר מדינה
 ס' גיהנס . אש' סמכו עליו למלטותאכה לאחר מותו . אכל כמיס סיינתו אין מי שלמד עליו וכות לסייעו סיכסיל הרבים .
 ובאזת אותו לא הכסיל . אהרבא חכמת תלמידיו מחכסול (ועת' סמורי כר' בתשובות סוף ז"כ) והכדון שלו הוא בהלך
 כנודע וכתברר סחכסיל כסתר ונטיע כאיסורא בגלוי . כדי לרמות ולטמאות הכריות . וכי גדול הוא מי חמי שבאמת נאמר
 עליו סהיה תורה בשמלה חדשה ושחין בה דופי . וסנה בת' כ' ג' פנים . וחמי שסנו ג' מאות הלכות כהנדל הפורש באויר
 עכ"ז שנו סמינים ומטנו עליהם שאין חלק לעוה"ב . עאכ' וכל כלישל סלא נמצא בדכר טוב כתורה . רק הפוך דא' סמינא
 לכעל תורה ולהפסד דת' וספרים כתב למרק אלהים פי . וכאשר ובר זה העולין ענמת . ועדיין מסויק באזי כלכ באמת הוא
 גרוע בעיני חסדו . כי זה המין סחולט כבר שקט כטיע היניות עד נוארו . וטבע מחמו הנפסד באיזה דמיון רש ומחושב .
 עד שלפ' ד' אבות הוא כעת שכבר כתמלא מוסו החווהס . וא' לו לפרוט מן היניות סחלפתו עד יום מותו . כח' ס' ס' ד' דברים
 חזינות מיות . וכאשר ראינו זה סניס רכות מאד לא פקח עיניו . והולך ומתאזק בה וקסורה בו ככלכ . ואין לו תקנה .
 שמו סכראה שדיון עיניו סכיו כמנסא כלפי סמיא להפוך יום ללילה . ונעשה נס מסור ומנער את הרבים בדרוע רעה . וזה
 עד המסייע שאין בו חמש . ולא הכירו מעולם רק עפי הסמועה הוא אומרי . הוא עמנו יודע שכל דכרינו אמת ברור נמור .
 וחשו סכיו לדבר גבוהה נא שתק חשו . כשכר ספסל לו הוא גרס סכא לידי עדה וו לסייע עוברי עבירה כניורי סקרים מרים
 וחגרי ינר רש כנפשיה ונועט כרבותיו ומקסה עמנו לרעת אפרת . ודאי עמשו קשה בלי שפק) ומכהיק (עורו כסולי קדירה)
 (ומגדיקי הרבים) בוהר הרקיע . ואם בארויס כפלה סלהכת מלכים מדיינים זה עס זה סחרטי כי אמרתי ראויס הם
 לקנאות קנאת ה' נבואת . ולמוד אותו שבת ככך תעשה אבותיהם גידיהס (ודאי . אכל נס אתה סהכנס בתר שאינו סלך
 מעשה אבותיך בעלי אפיס מדי פלגותא כידיק . קורס ותכי בעוקנים . גראה כפסרן סחיל שלום . להכניס תגר בין ישראל
 לאניהס שסמיני . לקייס קוניש ככרס ה' כולסוק ספריניס יוכל כדריך . אינן אלא פסח לנמליס . והרבה העניס להעלות מעה
 ולנקוס קנס סהכורניס גדרו של עולם ולתולתס והנאתס הארורה ענת רעיועניס . נראיס עברכים ואינן אלא חנאניס
 כאלכות סמיס חונניס) אכל אינוני הקיר מה הם עומין כי כסס ככהן שיעתי דבת רביס שמו כשיס פיהס להוביא דכה
 ולסכר כנמותו של הקון יהונתן בני בלי סס כולן בעלי חומין סרוס ושרוע (כל הפוסל כמיוס פוסל . הלא כולן טובים מחד
 ומכל סחפפתך . יהיו מי סיהיו הנה סכרס אתס . סכן כטסלו לעומי מצוה . ואתה ובית איכי כטפלתס לעוברי עבירה סרשי
 עושפית . סבר לאיס חשפית שמו יהי חלקס) אשר שאס (סכהן ללא אלהיס) את אבותס לשית עס כלבי נאנו (נאן
 כרול קטיס עוי כפסודאי) עתה קמו עליו כסופרות להקריע (על מי רמו הקורס סנורא הלו . וכי מי סתי יסור יאמין
 לסמועתו סיעלה על דעת אנהיס קליס והדיוטיס . להסמיס קול תרועת סופר וסרמות כמסנה העברים . הלא באמת סס עדה
 סלמה סמוקיס כנדק מנוקיס סכל עוס מנוקי ארץ גדולי ישראל כדור הוה . ססידו עולם בי מותבא רכס דכראר הידועיס לסכס
 ולתהלה ככל ארץ פולין אין כמותס יהמה באמת לכסו קנאת ה' נבואת לסרסס את ססנף ומרע . כאשר כספסו סלאו ידיהס
 לה' ככתבס הנדסס . וכבר סיו סוכניס לסמות תפסה להסרינו ולכדותו כפירוש סס כהסכת רכב מדינה הנאון כמזהר' ס'
 כ' גר' ו' וכמו סכתב כעצמו להנאון הנדול כמזהר' י' כר' ז' אב' ד' רפ' פ' . לולי קורס זה עס חשפפת הקרשי סעדו נגדס ככס
 סודיס וכאלמות למנוע לרשל ידו העוקקיס כמצוה . ססני סירא להספיד הרבנות סכרר לו המין רעס . כמו ססודיע כערר
 להנאון הכ' ל' כאנרתו : כנא כר כידוי הוא . כמעכ הרבים סלעמות מצוה . ומל אה ססנאניס קנאת ה' נבואת פער סיו סשו
 סניס הלו לגנות השמה כפיסה . סכל אסר עקן קטנו עכס סיעתיו . וקדשו ה' כרכיס גס סרימוהו כבית מדרסס . סכ' פ' לא עשו
 לפוס הנאס ומולק נוסכי כעולם : כאשר עשס עט סקר הלו אסך רוע כמפניו . ופעיה אכי סקכעי סדור מה וו סתיקס סדוע לא

הקנעתו

(הנפשו לו על פניו) ראיתי מעולם נולדו ימים חתנים ונכדים מנכסים וכן כהן הנגלה להיות נכדים חתנים ונולדו ימים
 יקנים מנכסים (ודאי נדקים יקרו קנים והמה נכדים עשורים) שמו פנים על ואת להיות נכדים (כחן נכד וכער)
 שנים (זה כמו חתנים) אל כי שנים מנו בחלון - לכן (ימשלו תלולים כל משרץ ושתלית) והאית אנד כי הכווד
 יונקן למד חמילת ככדו עתפלה ששה שלל כרת כמכני חסע עוה על הרב השובק קנאי כן קנאי העלוה ג החמורס חסור
 יעקב אהמנש כנאון הזפוסס אב התורה ועמוד האזנה היונז ככוד קס נכ וכללה ה' להכרו עליו כרוו חסר וכדו
 (תקר טכר יבי לא הים בכדו אפי' למי שזנא מקום הספן להסעות כח שלו מ' לא ניתן לודעות לכר הום עליהירק לנווד
 שרם לכעל מנן ככר'ב שלובאיתו לו - לאורבר אחר כלל ככדו פליו - אולי הזעכ כס לו) יגוריהו כפרעו לא ידעתי על פה
 ינאס על דבר התפלות אחר הפזן הרב ר' יעקב עזרון נר' ועזו (מיגלה לו סוד זה) ואספר דנה לנדוה חסלה - לבו אכסו
 כי היה לו מקום מנו בל דבר הקציע - ואם הרעב (כלכל) ר' יונתן ידע ככסו כי האית אנו ומקן דבר לא ינאס נח
 הרב ר' יעקב לא נכיה הוא - והאדם יראה לעינים - וכשכל זה סדנה לקנא קנאת ה' כבאות אין מודת הדין כותן לנדות לרב
 ימורק מיה ובפרט לנדות לת' ס כפר הים הכרה או הכשע - ודי אס לכי דע זוסל הרעכר' יונתן שכתטיב הרב שכנדו
 נכדיו אס היה שולבאיתו סככר ושכח אותו כביתו להכניע - וכמו שארנו חו' לשאין מנדן לת' ס כפרהים לעולם אס' כ
 יעשה כדפוסס מהמית אס הרבים להדיס למגלי סהב ולא ידעתי שום וזן ושס מקום (לדיוקא אפי' - לאסוקי התועב יונתן
 ישר' ידוע ויפוסס תקום ומקום מדינה וזריכה ומן ומכס עוכא שדיס אס ישראל לעגלים ולשעירים) סהקטיא הרב ר'
 יעקב לחס ארס כמולם חשודו ועד עתה שוקד על התורה ואשרי וולדתו שלל כייסה אס וקנאות ונכעורו לא ינא עליו סס רע
 (דון עכס דיוקא דרש'א - להכי אכפל תני) מעזיו להרית - ואס אחר יאחר הקור ר' יונתן שדולא סעטיא הנאון עסור
 יעקב אס הרבים כזה מנרס להכניס טיב כלכות בני ארס להרר סחן סכול על הקור ר' יונתן ואשרי שהו הרבין (גלולים)
 כביש'א למעורו (והעשה שכער לנאס מכתן אחי יכא חכוס ומסרכס על לנאס על כתי' א) והעתיד תלמידים ותלמידי
 תלמידי סהרס (תלמידי תרביאי מרביני גילולים כר' ה סקרי וסקרוראי - שלל אותס וכר ה ותפס חותו והכית אס כנדולי
 שדודו ותבעו כיעקב כאס להנה - כי חסס כתמלל העולם סקר וויק' וכל כתי' קס' על הים להס למר מלכד חיות ס'ן
 יסאכוס סהמין כהנסררס - ואילמלא לא הרבה בתלמידים שאינס הנכוס - לא היינו מוסרים עליו כפסותיו כל כך - אף
 ימחש מנא' כתוסס ישיבה ונבא משך מוכרי' ס ככסו ואוכו כמיר' יכסנו - כל למודו אינו אלא לכעל תורת אסת ישראל -
 לפיכך ביתר כרין לאור אודו האזנס על עתמינו - לעזוד כנדו ולכעל ישיבתו כערס תפסה המספסת להפך העולם למינס
 בארס ככר כבו עליו ועזותו כל הרונג - כי שתו חתימא סחאריס ואכלו חביניו בני כפוני בקע) עד שכחע דוב
 לוודי תורה (סא ועוסס פלסטר) סזה תלמידיו (כמדוה נס כיתב פלסטר הלו הוא תלמידו - יכל דסרין מרובס
 פריץ - זחכו הוא כמעשהו סיהו מלא תין ומדסה סא ודכר כזכ סנופס ועזות עזיל וכיק דך ספכרן ואיס ורוד סלך
 יאלל אוכב חסני שהו מינו - כמיהו כמך מרסימסית סופך יוס ליליה סככס אזניס נדולים כהכססת הירוש - ולהו אסר
 יכנס - ולאס כובוס לא סכס) ולדעכ חובהק יחשב לכולם והמהרהר אחר רבו (הסס והכא קרו ליה רבן דלטסיס &
 כמסרר אפר כסיכס והסוה ככתוב תורא ת' ח למודאו של מקום והרי זה סעא הרבים עשין טעאס ירכנס וען כולן כו
 ספניס - אומר אכין כן הדבר אס הדבר יעקב היה מכין לזה אכל כיון שהיא לא כיון להשטיא דך להסיד סכסלה אחר
 למי דעתו היה סכוד סכסל הקור ר' יונתן וסל כרככר'א כרשי דת - אסר ככלוה דעתי סקלום כנועה סהרס הום סא
 פ'א כרס והרעכר' יונתן לא יסס כיון סדן סונג כפושע - זאס הקור ר' יונתן אין להאטימו כרברכי אין ארס כתפס על
 כערו חקן וביסן ככדו עתרון וך כדיו אשור להסיע (מסיס אכניס יעככ כס אס עמיתו האוסה הסיע) אכל
 שכס בני כלי סס אסר כל דכריסס לא יעשו דוסס והסס מכתון ולא כקראו כתר הוה (כנוסס סקון - נס כן והסא
 עכסן ולא כקראת רן מן סקורא דגר ולא ילד און אשעה הורה סנקס) מאי אכפת להס והס איכס כר'א כרבר הום להכרע
 על סוד אלא סבוסיסו סרה לכוז ככדו סתורה ומכסיס זנדולים כאשר ראיתי אנת בת חמלת לכ אשר ככסן קנת אכסיס
 עזרית עשרין לק' אס עררס יעיקו וידכרו כרס להסרות ככודו של הרב הנאון ס'א אשר לכוכל סח'י כ'ס מהורר
 כד' ליב כר' אכ' ד' ור' ד' ק' אס עררס כסנאון סח'ה ג מוסר' סאלו כסנאון ספורסס רבן סכ' יעוסר' סעסיל
 דגאון

בהנאות המפורסם מסור ריפוק ובלל"ה ועסה ולתפלה גאוני הדור כולם עשילים בכל מדע . והאנשים האלה לא שחצו
 לזכר לכבוד עורקו של הנאות סל' ולקדושת יסומו אין זה אלא חלי ולברוע . ואם יש בהם קצת אנשי סיל הידוע כנפשו
 להדמות לנאות ישראל וזכרותא כמי איבא וסרבה נרע . והנאות הנ"ל עסונום לא ירא וקולם לא יחש . וכבוד הוקצו
 בסקומו אלא שהם לא נהגו סלסול בעמק ואגלי בהטייהו ונראה כנע . לזאת יחס לזכרי לקרירות דעתו של ישיבה
 הנביא עתקרה דעתו בקללות ירהבו הנער כסין והנבלה נכבד ועשה רבפה החכה ולקינו כנפלים כי ירכבו נערים
 בקלים כון נכבד וכאליו העולם הפקר החלך אין בך אם יועך אבד למה תרימו ריש . הלא יש להם נדירות ספרין רב
 ושורה הוא בו מהר"כ אבד ור"ע דק"ק סלכל העדיבה א"כ איפה נכרה התופא להורות במקום רב זמלאל לא אכטייש
 והנה אם עלה שועל עקמני תלמידי הנאב"ד דק"ק אמשטרדס ופרך כס בינתם לקעקע . והנה ידעתי כי עלייתי אל
 סיני תשוב ויאחרו קטוע שבין כי נסלך אינו מהראוי להכניס ראשך בין ההרים הרעים כייחמו נלי הים להרניע . אמת
 כן הדבר אם כי לא באתי להשוכע עם טום אדם ובימוד עם גדלי הדור חלילה לי על ראשי עם קודש עלהפטיע (זו
 חלילה בפונה נשפט להרע על ראשי עם קודש עלהפטיע . שגמו לא ימנע . ומכשך רגליך לכל עובר לויסי קינים והנה
 ויהי כי יכיהו למילי דכריני ססעת על דת פטיעה לברקטאת ונית רעים רבים ותבנע רשין נעוסק ונכניכת דעת מה ידע
 ולא נרע) ולא באתי לטינא (כי טינא הוא) לא לרשק (החרוק) כי אם לקרב (התועלת לעמי) ולטעות שלוש
 (קטיעא) כעולם ופנה הותרה הרצועה (נודא' בך שכת אמר ככל כלכו אין אלהים נכב בעדת אל הותרה הרצועה
 לכל עושי השעה) לא כן שועה . הרצועה תלויה וסבט לסר לב להכות כסיל עאה עובלי בעובלי עד דאעכיל כיבי"ה איס דיכא
 ואית דיכא ולטקע לכורכ של חסוה תאודכיבו ולאנבי מאסדכיכו על דקדמישו פוטייכו לא ודנייכו ולטייכוו ספקס) לכל
 כקטן כגדול ככל כשוע . והנה הרבתי לדבר כי לא אוכל להשאק מלאתי מלין הכיקתני רוס בטיי וכאזכות פדשים יבקיט
 אפיה דעי אף איני כסורטי הדבר מה ספסע הקאיעות ושפט הכותבן והכוסאן סעשטמט כהן ולא אומר קבלו דעתי רק סקלג
 הדבר בתאוני הסכל שמו עכמים דברי (סכס בעיניו) ולככס פטיילדעתי (דעת שוטיס אינה דעת ולא עכרסת)
 אשר סה אודיע . אמת אדם לא תבטני ואכפס עלי לא יכבד שרפי האמונה אשויק (ס"ה דעוכס . מנ"ל אויק . סהרי נראש
 בעליל סכוכתו להויק לשרטיה ולקנץ בעכפכי ולהפויק כידי מרעים במקוה שאין עשה טענה . דלא כדעסוקי אינטי . אכב
 פשויק הוא שורס פורה ראש ולענה של אינונה פדסה גרומה מכל ע"ו יסנה) וענה לא אווע ז לא אשא פני נבר אם כנבוס
 ארויס גבהו וראשו לעב יגע . רק מה שיהיה באשטר לדון לכך וכות אהבתי בדק שנאמי מלהרטיע (גס ככאן ינאש
 ספי קולמך מליכה הנונה שלא כנוונה יבי אמת טובה הוא ללמד טובה על הפכית . ולאסוב דק יראת ה' שנאש רע אויבי ה'
 אשכא חלילה לי לסמוא יסודול מלהרטיע . לרשע עסיקרו שאסור ללמוד עליז וכופ רק דווקא לפייב ולהרטיע . ואם
 כאלת עכדיה' . לא ספיע"ה בחוך דאפילובי רב לא קרי . שלא ידע אפילו פירוש סמשנה דהוי דן כל אדם לכך וכות . אין
 ז"ל כ"ו אשר הוא רשע לחות מיתת עולם מוסוק ועומד משנים רבות . וגדולי הדור הוקמים סמיוקים כשמו הדת ספייבים
 אותו . כדי לזכות את ישראל כפני אביהם שבשמים . ועלה שועל קטן ופרך סומת כניס לאסוב רשע ולהסדיקו . כדיק כניס
 מרטיע . הלא תועבת ה' כפולה נענאת בך אשה הוד יסיר ופוטע . וכן לשונך סרוס עורף עלה על דעתך להיות מליץ ואינך
 שנסין ומכיר לדבר בלשון שהוא נגד כונתך . ככה כנסילך סין כיה פשמים כי באמת לא סלק לך כנינה לא דעת ולא סכונס
 כיללנים מליץ ונסות רוסך עמדותיך ימליץ לעלמיה כדבר ספטיס דולקות ולב רע) הכס נוף הקמימות אשר נשתלש
 לסדיכתיכו ומק"ק הסבורג ומק"ק מליץ על פי פשוט הנראה לפינים אשר העיון קנת אי לאו סוקת כסריותו של סקוץ יונת
 זמכס (לסרע לא) עדיק עכביא (חליל . טאן עפים) עומוק (כפרן . ומועד להויק) טאני (גרס ודאי מהסוה ספיה)
 הייתי גוור ואמר כי הכותבן נלכד ברשת ככ"י עודס כבי שמור שסיק עמיא ונסטו יקלענה בתוך כף הקלע . אימנס כל זס
 לקטשא בעמיה להכריך בדיקה (ער סעגיע ללעל נכון או לפסולה . מיהא בדיקה לסוץ סידוע כ"ס מודו דהויא דאורייתא
 כ"ס לשה אשר ע"א . והיכי כ"ד דנכעול בעלמא סני ליה . כשישה בטלה וכלה מאליה) אשר ככותב אכל לסקוץ
 כודאי וזכורה כעין מי יוכל לדון דברים סבלב ומה גס שאין הכותב סמוס עליין ואם נתקבל עדות כבי דיכא רבא דק"ק מליץ
 על זה איני דן וכי סקללין עדות שלא כפני בע"ד (על כל דברי בורות הללו כנר קבלו הרובים קסת רהיס סמוכס כשלפוע

במקור

פתח עינים

במכור שדירת לוקח האון ובמכור חסוכם הכפלא טקינת מקרב גס נוסיק נופך לטלן כעוה כמחזור על דבריו שנית וכראש
 פי' כעין) וכפרט כמה שחש לדיני נפשות כגע . ומה גם כפרט בא הקמיעות ליד הכ רכמה ידא ומחזיקו כסו פי
 יודע . ואפצד כודייפו וסינו טמיה לפנס (לך לש"ם אתה שחויף עם הוייסן העוסף אשר עם הדברים כפיך תר'ו העטם
 שכם הלואה אכשים . אתם הסגומים כנים נכנס פגום יוצא רונים לכנס אכשים חכומים ואפילו מהם היו אוהביו ומיודעיו על
 פקועם הספנים ביקרו והמה אכשים בפלי צורה שקנו הקמיעות בכסף צורה ולא בעו לשמי וזויהו בכדי והלא נסעתה גם
 גם הדונים בתקנתו וחפנים להכילו אש יוכלו) הכי יאצרו העדים לא זון הקמיעות מידינו ויוסקתם עד היום הזה זה
 מן הנמנע (למבקש תואנה אין טוס דבר ענה של מרהה גלוייהן הנמנע) וכל זה אם היה הכותב ארס בתם שלא
 ידענו ויהיו ומהות מעשהו ועתה מהכותבן הוא מוסק בחכמה (להרע) ואנ (לע"א . סב) כמורה הקוז הספורס
 גלוייה'ו יונקן מייבין אנכנו (אתה זכני משפתך מייבין דוא) למשכני כפסין אדרעב ולא נמוג רישי אבי סדיא עד
 שנתקן בשמותו להכריע . מוקנים במכונ ומשכמינו למוד פטר קהלת דנו לזכות (אוי לככיל כוסק טכפיו ומסתלו)
 לפי שתמלתו וסופו יראת שמים והקוז הזה נ"כ תחלתו וכוסו (יראת שדי יסווב) יראת ש"ך שר' (בחיקו) גדול עמלו
 פקורה (לסוף עזל כסחא דמותא) מעוריו ועד הנה לא פסקה שיבה (של יוסבי קרנות) מוכתו ומה ווייה את
 סרבים וכדאי אין שטא (אחד) בא על ידו ונדקתו (כעטו) וענותותו (כירבעם) ועשיו החותעבים עורכרמים
 ורבים השיב מעון (קל למחור) בתוכתו (לרנן מהר לכאר ספתו) ומי בדור הזה להוכיח (לרעע) כמותו (מחמו)
 יודע . כאשר ספרו לי אכשי אמת כי ברוח פיו ימאס רעע דרכו (גם עוילים סאסו כו כל סכן שלא יעווב רעע דרכו
 גרוח כביר אחרי פיו ודברו בנואר עתק כוכ נמאס קראלו) מליה ופליה מיהו תלמידיו נג"ע (גם ככאן כורקה
 האמת כפס סנף . כודאי לא ימאס אחד מתלמידיו המוכהקים נג"ע) והרב בניהנס"ו להעלות על הלב להרהר אחריו כלל
 (הרהר בלבד אסור . דבור מותר וסיוכ לפרסם הסכמים) ולמה (לא) תריבוהו כלכם (כי ריב לה' הוא) להניג כליותו
 חלפנים . והנה ספר יחוקאל היו דבריו כסותרין ת"ת . הכי ככיל זה ו'הרהרו פכמי ישראל אשר הנביא ס' ו'אכל
 פתולב לדורטן (תר'ו של אויל סלו . אוי לו ולמלו מהכשיליו סיו ולסונו כל כך . אוי לשיכס סכן דואות . אוי לדור סכן
 מלתה בימיו . באמת תפטר שערת כשרי בראות דברי כסילות כאלו . ולא לטפס כוה אני כועם . שלא היה כדאי להעלות
 שמו על שפטי . רק על כפטי הדור אני תמה שאל ימה וו שתיקה ומסילה של עלכונה של תורה וכדואס . כי יכוא קען שלא כללו
 פדמיו . לשנות דעתו וללעג ולהתלונץ כד"ת להרבות התפלה . אהה איכה נהיה וכראש כדבר הזה . ואפילו לא עלה ביד
 שולין סלך סלו אלא דבור אחד של דופי כוה . ראוי לדמות ולשמתו למתשו על העמוד ולהכותו בלי שתלה . לך תכה ופטי
 נמרים בל יסוב לכסלה) והקמיעות הללו האמת אנדי ולא אכמד סעס כל השכט של הקוז ינעתי לדורטן ולפיתדן באופן
 אשר שלא יהיו נוטים להכלי השוטים הללו ולא תנאשי . ועם כל זה אין אני דורש אנדות של דופי הואיל ואין הדבר מפורש
 מאולי לא ידעתי לעתכן אודלית להו פטר וא"א דאזורך יוכיח שפירס"י שקאי על כל כתב קמיע (כודאי או אתה כסר ולא
 יורא . או עושה ענין כלא יודע . או אתה פכר לאיש אששית וריע . או אין לך פיתר אלא טבע סכלים רקות אתה
 מורס . וטבע כלימות אתה טבע . וכנסך אתה פורע . וככר קדמן חברי כמפרו הספוכס ע"ע . השיב לכל דברי
 מעתוס . גם לטלן אני אשביך קלון מכבוד סן יפלט כנדך סנור נכך אהי קורע) אכנס ודאי זה טעט הקמיעות
 שלא מדיפי אספר יחוקאל (ככיל סוכס באולתו) להכדיל בין הקודט כו' סקודט סידשו לדורטו כקסו לגונו ואף סהו
 כעושים ככל הדברים סבו סינאו מפי כביא מוסוק והס דברי אלהים מייס רק למען לא יכסלו העס כפשוטן של הדברים כקסו
 לגונו . כן הקמיעות הללו סעוכים גכיה (וקנן היגודל טעון גכיה יוכל נוסך טעון גכיה . אבל הקמיעות וטי סכמיסן
 מתוכים עבור כורה ולהוזיאן לבית השריסה כענדף אשר דבר ה' כוה) והכני הדיוס (ודאי נמור) קוסף בראש (קל ככני
 מודת) אם יכיעו עשי מנים שלסה רכנים עפורסעים (סכרותא נפי איכא . אתה סכרו של ירבעם והוא ככר הסכיש
 סתך) מדכני אשכנו אכא מחטיכא סיכא כהדייהו והכני גוור כפרס יב"ן על כל הנושא קמיעות הללו איס או אש סיוס ישמעו
 דברי הלה יסירו הקמיעות מעליהם ויסרוס ליד הכ"ד (כל ישראל הסתיכו על מוטה זה שיטטה פטר דבר יטבע לפרטו .
 אלסן יקבל סכר פסרנמו) ואצור ואצרת לפוהיר הנדוליס על הקענים אפילו סיכוק וסיקוק כנושאים קמיעות הללו

שמים חל של האב או האם או על כל מי שהקטן מוסף בצלו להסיר הקמיעות חסם ולחפרט ליד הכ' שבעה ובה' י
 שנינו הקמיעות לידם סלילה לפתח ולקרותן כלל (סלילה סן יקראך אסון . גי' תפסיד ע' י' כך הדבקות שגדל לך כי ימי
 מופלים לנכון כעגון ולגשרת השכון) רק יבנוס ויקברום בכלי חרס (לכל ת' ש' בחוד) והדבר יסתקע . ואי לדתי
 זייתי כל ב' ד' סיניו הקמיעות לידם יהדרום לתרא קרא (גרא ידיספתיה) הוא הקוף יונתן בעגו . ויסלפום
 לידו (אתה ת' זיה הפלים לדבר עבירי . זכר הרבה טעול כי יסו גביהתך יקריינא דאגרתא ליסוי פנוקא דמלאכא דמותא
 גו ולטולמו . להניס עמו לגוק אל ארס גורס סלו) יבנוס בעגו במקום מונכס (אין קורין נכוס אלל מי מנכוס בכית
 הכסא סס ינניס סס תהא מיתתו סס תהא קבורתו . וכסף אסם שקבל בערס לא הודיע תה יססה כו . בזן משראו כסף
 נקי יסליק מיו כחולק עם נכס . גיב' דעת דעת הסליונה) ועב' פ' עהיום והלאה סיס אדם לא יסתמם בקמיעות סללו
 ובל העובר על דברי אלה מיום סעמו והלאה (דברי) פורץ גדה . יסכו נסם (לפריץ סיות סלו סויל דרכן . ספנס
 בכבודם כבדקסא דמובדיתא) דלית אמתא לסזום מפריו ולגיויל כמתימי (חוסך בקהרי גרירי וטררי . וריסא דרישך
 במדימי ואררי) וסתיקס גזירתנו דברי אלה יסיה לו גבוא דתעלה (אין לך) שפרה מעולה לא תאונס אליו רעה
 לא יקרב נכס . ידעתי נס ידעתי סיסר מאד בעיני הקוף יונתן על מספי זה (הסיעב ערס לופל הקיקין אסר לא סזל
 בו' סלל על תולעת יתקב סתך על ראס יונתן ויבס הקיקין מרה לו' אך אתה סנאת סן בעיניו . על כן ססיות כי סיה לכך
 כאן אליו . כהא מילתא בר חולא ככהה . עולא דנה תודי עדיף לסו' ואין מול כוס לישראל סנקראו אדם) ומה אסס
 מלפני סנק לא יבוא (סחית סכל און סוכא אומנות . כדין הוא סלא יסין בה אסר את גבולו . כי ככראס הוא יסיר
 בו' . ראס זסר לכת סופיס) והאזת אסוכ סן סכל (נכא במסתרתא דסוכא קרי סעע סתך סללות אסיס וגו' .
 סלכ יודע אס לעקל בית הכוד' הוא כריך . ומי ספרע עור סחזול כו' . יסרע סחי סחינו סוסד כד יכודו ואוסב סקר
 סדבר דק סלה) ועבא ליה סבידכא ליה להסיר ססכול מקרב סס . כי אף סלפסר סקמיעות ססוריס (קרי
 ססוריס) אין בהס (אלל) כסתל ועקס יעס כל זה לכלל ישראל ססמקס (הלא ארת סויכהאת סרביס וכל סחוכס
 את סרביס אין חטא בא על ידו . ודקיקס אין הק' ס סביא תקלה על ידין' ועתה תודה כי כסועל כפיו כוקס סס יסוקה על
 לסכר לייס סססית סחינו סויל דבר סתוקן סתפת ידו) ונתן יד לסוססיס מלמינו סס' זאת פוססיס הוא כוכה כי
 יאחרו רכ לבו סחזול סכא דססייע יססזתו יסנו להדיס רביס כלסר כעו' סאד פסטה ססספת גזאת סעדינה כהרבה
 עסווי סלוקטייע וסדל' לייס סרקו על סתורה והסכו דברי אלהיס סייס לומר עולס ספוך ראינו וכל סס' סת סכסכו וכל סלליון
 וס' יבידיותות לס' יססכו וכל ססיות דומיס להס למיסור והסו כוכיס למספתוס להסיר להס סריות כפרססיל כל אסר
 עסס לסל' יבס כסרד ככל תוסיה יתגלס . אי ל' אוניס סכך סוסזות ססס סוססיס כוכיס להסניב לסלכות ססיס ואחריס
 ססבלעדי אסמינו וגדולינו אסנו עססיס כוכיס וכל אסר ידכר להס בסס' איכס סוססיס כי אומריס סלוני סככס סיסר . לבו
 את סרין וסחא את סכרדע . והוא גכור סיל כתורה והנה על זרועו כקסיע . ססס תולין עגוס כליין גדול (ססוין
 את סרביס סססיר סירותיו כוסלי כומרא ניין קללה) אתה אלהיס תורידס לבאר ססת ולסאלו סחית (וידכ בה סדרס
 וססוכס וסאונס . ועלו כה' ואססס כר' אסס בני עדיס ונאונס . אסר סרסיב להס גיכסס . הוא סטן סוא ינ' סססית ססדיס
 וסססייע . לב היתל חרת כפסו יודע . וסס כל זה ועסניף סכיו לקרב סקוקיס מיעס כורוע) ס' יריב ריבנו זאת כפסס
 יקבס (סיקבס אדם אלהיס כלסר סוא איתו קיבס) וסן כל אלה סיוס סוה כהיז קוף כרו (ידעך כליסון סוסך)
 וסקרס (ועקרס) כראס לפיכיס כי הקוף כרו (יכס סכאסיס) וסכסיס (ר' כ' כוס' ר' אל יעך . ססלו לסקר כן
 אורסות כל כונס כנע רע לביתו לסוס כסקר כו להנכל עכף רע) וסיה כמלאת ימי קוף למאס ועסריס יוס כככ קוף
 סס סכנותיו סלל יס' ארו סקמיעות סללו לאכן כנף ולגור סכסול לבתי ישראל ויתרבה סויות ואין סכליס כי סקמיעות סללו יס' ארו
 לכגות עיכיס זאת כל וכוכחו לאזור ככר הורה (וקן וכסיל) וסתירו פרוסיס את הדבר ויכפכו סקערה על סיה למחור סססס
 יסדלו סיסכ וילעדו סרס . על כן כמקום סיס סילול ססס אין סולקין ככוד לרסכ כסוהו וכדל' לא עדיף קוף כ' ארו
 (כ' ארס סוא כ' אר) וססס סעסס כסס כוסס לססנד לכ כ' ישראל כלפי סעלה וסוקיסו ס' כתמו והודלו סכסי
 ישראל (ולל ככו) כי ונו אסריו כ' ישראל . ואס חרע' סססוהו ס' סדכור וסיה וכר לסס ק' קמיעות סקלות

(הקוללות) הללו שנים עשר כבוד הם לקוץ עבארי ולסלקן מעל ארץ ישראל כפי מה שיש לעשות עם הכהנים והכהן
 אשתי וזו על הקשימות ושעברו ידברו הוה כלל בתי כנסיות כלל הקשימות שנתפשו מה הקשימות אמנם שיזכרו כמירוש
 ששם נביותם שלא יעשו העם כמירושם לדודם לבואי (אתה הדורם תושב לעמו ידרסו לנו) מה שלא עלה על
 רצת הדוה. שכל כך שלב המינות עשה לבו) לב הכותב ושם הוא עשה. אינם משפט הקוץ אחרא לכו לא תכלו
 יגיע בוקי עמרי (הללו כלב) ינרכין אלו לשם לכבודו (שיבש פן. מכברו הוא כבד ללב פרעה וכוכר און) ופילה
 יזנו מלמדו על ידי דבר (אזר כי אם) של דובי ופנס (רק לתלות הקלקלה במקולקל) ומכ' ש' לתפ' עין עינות בהקוץ
 הל' כי ככלו שיהא תכונתו. ולכן ידא' אנו שייכין) לפערי בית תדבמו פילה להיות בד' חונט. קדש יאמר לו
 ככדו ביוקו (קוץ למטה מוטבו מוטב לניס) כעלו וקדש (לפני שלמי שמה. לבו יהיה) וקורס (לא) יקדש
 ישיבו יאין לך פן חוין שבו שויתים (וכאשר שתק מעתיקים) לו ישיאו ואל' כעצרה קולס. וזאת הנ' ק' אשר
 ובקרב קדש מכה האכד הקוץ הכל' אנו שול' וחבקס ועיתקן (שלא יפסידוהו מכרי' ומטי' כוכ כסף טברו) כי לא
 אוכל לבוא כנורה פון לאקומו ואף פון למדינה. איננו מי שפושט בעצמו (הבוכים עיניהם והדומים להם אכסי' מיל
 ישתלטים) עוקף נורתי בנורת מורים ובחאחד קדשים הוה רובאז הרת שם מאות (רקב פריס) בכברו של הרעב
 הקוץ הזמירסם הכל' אכד (מן הפילס) יומם תולעים הוהו מקהלתם. ופילה (למנוע) פלבר עליו סרה ימלה חוין
 יבמלקת (לשם שמים) עמו מוקס ארס קודם ילס. ובפרס מי מילטן על (המלפין) הקוץ כמרכאות הדי הוא (מוסכר
 לטונס כוכר כזה ונבא. והקוץ אחריכ והייעו) אופסה ואנורה במה' ובעס' ב'. ואף שאין רגזו לבזור פון לקומי
 יגס איננו כלאי' ואל' לפטים למאות בעוברי עברה (כמו השועה כלו וטבריו המסייעים לכרע עברה) איננו נריך
 לבוא בנורתי. כי אף בנורת התורה וכל המבנה ת' (כיו שפוסם הדין הכוין באדם ועודו מענינים התורה והכותבם
 ימלטיסם כלאי האלהים שעררה וטויה יאותן הכוים לדכיהם. יבננו מוסס בגודין דעדין קדישין) וכפרט כאתרים
 ידבר (מלים מאי הרב כר' ימנעו אשרה ככדו. ורוב בעלים) כודאי סטייב ידויו והספסידו (לרכי ועודי הוכסה
 אף הרבים) בעס' ב' דינו כרוין לשמטיס לקומי. וכמו כן מי שינאי מכיו דבר ענוסה על כבוד הרב פנאין עמור' יעקב
 עדין כר' לקדומו עקולל אומנוה אומין או אפיקורס כאשר ראיתי בקבת כתבי הדיוטות הנה אם הם פסותי הערך מחי
 יאני גוד פליסה נורת כיווי ודכסה כהם כל האלה הכתובה בספר תורת משה אם ינסיכו עוד להטיל דופי ופנס ומנס
 יבדקשים לבנות את הנאון עמור' יעקב כר' והכל' ועאן דעקניה לעקניה עקרבא ומאוליה כפילוא דדא לא תכע'.
 וזאת הנדוליס דמי אימי עקס מיתנו מקום לדברי הקטן כעווי ואשרי הדור שהגדול לקטן כשפט. וזאת השכס קהלות
 קדושות אשר יחד תיס כשתא דברי אלה יען כי ע"ש הם כבר נכנסו כתגרוה מהם אנו שול' ויבנס ממש ככסי מיטנו דרך
 בקסם מכל אחד מהנדדים ויכנעות תמימים ויעשו שלום (הרעע לעגור. אין שלום אחר ה' לרעיים) ויתנו כס לכל אחד
 ואחד להטיל עמנו כל יהיס כדקף מולתו אבל לא ימנכה לשום אחד להתנכר על שכנדו ואף כל קהלה לאב' ד מלהס לא
 ינכרו כס לרדוף איס ריכו רקיזיון וקומעונו להסארה הוא ככנדו אבל להתנכר כקלן עכדו (מכרותא כלפי שתיא. עס
 סכר לאים משמית) לא תנייתו להו אפילו אחרים כן גון יהושע. (על סוכפא כוונעכו ידוע. אף כי באות לא היה
 ארס מרדף את העין כדא' יאכל הוא דקף את הכשרים ונער את הנכור בעילות כצ' עס פילות. והכריחה לסלק
 סתיקא דאריס איזכרייהו דביע) ואני יודע ובטוס ב' תפלת כל הקנאה היתה קנא' ה' כנאות להטכיר הקשימות מספ
 לוי. כהם וזויה לבריחו. ועתיק לגבי תומר נבק) אבל אש' כ משתת הסמנות גברה השנאה (תכלית שנאה שאין לעולם
 סוכסה. קלא היא שנאת דת כוונת) גם ככבוד הקוץ לפנוע (עדוע לא יהי קנאים פונעים כח' קלל בקוסם מושו כנורק
 לפנוע. וע"ש לא עשו אלא להגיסואל דת ישראל עלבון הדת והאשונה ככ' השוכ לנכוע. זכא קטן שלא כלול
 פדפיו לפנות דע) לסתורבין חוקנים. שאפילו אם אצמו סתור. ימי סתיר לך קטון סע' יס ראש וספס' לביע) ולהיות
 הקוץ אומר יתן נכון לבלע. וכוה לא אוכל לפתאקן לראות שקרע כבלע (רעע פרוס. וכי יש באר שפת חביכה
 ומיניס

(תמימים צדוקים) וצדק שתתנבא השלמות ושלמות תעלה מאליה כי בנס תקוץ הכ"ל לא נוסף הוא מהם (תכלה זה שלם
 כלו לו שדשו והנוגלים עליו ראו הוא לשול עממתי כ"ו) וידיו רב (אש יוצרו) לזלזלים (תנחומן האמוה) ואם
 הממוך לויטן חכמה וכחכל לשוכו תשקיע לא ינרתימו כן קסת לקט (יהיה ככית עמו) כהפכו לו אכני קלט (אכך
 תן הסוד) עלכן טוב יותר הדך שכתבתי (את עי גושן ויכיהו לדעת הטוב וכערת הרש מישראל וטוב כתיב)
 ותשוכו תעשוקת השלם (שלם בשלם משתוקא כתרין ושתיקותך יפה מדבורך) ופכ"פ כזאת אני יוצא מן סגדתי
 להיות מורה (פנים ומות כחלהלה וככן מורר ומורה ירשיירה) ובא בתקום שיש גדולים עמיני עמנו שפורס ידוע
 ונבני בא בגורית הרש * של ים יונתן מין ולכנרא * כיון על כל המדפיסים שבשולם ככל המדינות שנתכשט סס דברי
 כזבות הללו לא ישמעו בקול שום אדם * סכך ומרע * בזה * עלהסמין המוצה לזכות הדנים להודיע לפשות
 סיגן לתורה לשמור את דרך עץ השיים להורות הלכה לקבוע * בדפוס ישכנה כיון מיד ולדורות וארוך עושה מלאכת ה'
 העיה ארוך חרבו תדס מונט * ולהשלות על שונק הדפוס מיוס שמתס דברי אלה שום דבר מתגדר הוה * של תוגר הסין
 הסוגרתי הלו וסקריו ותע זמניו ובנדאי כבר הוא כלכד כרשת הפרס של מטה זה יתאר שפעהו מר ופוטט עליו וקבלהו להיות
 באמן בריו לנאת בדיחוס על פיו * ושלטה רושי בקר ובכ השלמים ובכ משפחה הקרמי * שהסכיוו על ידו כרי הוא חייב לקיים
 גורמס ופל מרעס על המין הלום וודמיסו ומם יעול הקריב על מוכס הדפוס פולה לבט * לכבוד פננים שלו לומת אדות *
 גנול הוא לא ירנה ולא יאנה * סלוק להס אם יתנו כתף סודרת ולא ישמעו בקול רב ומורה כי שחאה * לרשע * מכלכלת
 את המורה וטב ואל תעשה עדיף * לשרס העודף הלו שתיקתו ודאי היתה יפה לו מדבורו * ואהבתו לדככות דפרא קלקלס
 השורה * וטובה דברר מריר אלוף * ככבס אלוף וכל לעבוח לתורה יכתש כפרד בכל תושיה יתגלע * קלונו של אש
 תקרית עוו כפסע * ואהבה * ליראי ה' ולסוכני שמו * תכפה פשע * על דבר שני פרכים מעיר ואס בישראל ק' ק'
 מין ה' ה' ק' ר' משה והרכבי עהור ר' במעי' מהוילאו עליהס קול מרס לא ידעתי מי כפרים ועל מה נתייבנו כידוי כי גוף
 מדבר לא שפתי מה שפאס ומה שפסעם לשייבס כידוי ואס עשו איוה דבר לה * ות כבודו של הקוץ יונתן אשר לא יאומן כי
 הקוץ היה מרא (ידיע שפתא) דאתרא דידעו * ואס כבר איכנו סס ככמו סס ומקוס שיכול הע'ץ לעון כני * ססיסו
 פירותיו (המשרין מחיקו בובלות הפמרה בתמורויתה ובשלי כומר א' ועורת פקדונו אשר הרביץ * גלולים * שס
 כשאר כעור שרוע * ואס האנשים האלה עשו נגד כבודו בודליו לו יפה עשו וק' ס' ביקרייהו תבע * אמנם להכרו עליהם
 ברוו מרס כמס ומקוס מן לעירס סן בפולין סן כאשכנו סן כאן זכרון תדועה להריע * דהאי עיה שפשו נגד כבוד הקוץ
 לא ימלט משתי בטיכות * מליץ פתי סיל' לחאשת חסתי * כי לא יתכדו שכי הכבים בנושא אדם * אס ע' שנת וזמני
 פרב הג' הקריף ה' מהור' ד' הילון אכ' ד' ר' ד' דקלמס עמו מה שפשו ואין לך אלא שופט שבייך ומכ' ששהשפט שביימה
 הוא כאכיר שבאכירים ודוס אלסיס ופכתתו כמעין הנוכס * סכך ומרע * הלא אס לכך ופיך שוין * איך ערב לכך לנשע
 לעמוד בתקום גדולים * אף כי לגבי דכוותך * כל רכני שומן גדולים יכיהו בודאי * ואת פתס פוטך קמי הכך אריותא
 גאיך ירא שחא יריבו את גולגלתך * ואס בלי ידיעת הרב עשו א' כ בודאי שכתשייבו עונס ככול * אבל הא יתיבאר אכ' פ'
 פר' ס' דקלמס לפניו כזא דבר משפטס והרב כתורה ישעה ויענישם לפי מעשיהם * אעור נא פלוסוף הלא ידעת ושמע
 מהאכ' ד' מנין לא די שלא ענש המונשים ככבר הקוץ * אבל פנש את הקוץל שרפו ולשרשו כאשרס לנדע * והוא המעורר לגדולי
 סדור לפשות משפטס הדן כמין ארוך פוטע * וכן כמנו ונערו שופטים שבייך * שהקטן כהס רבים דרנך ימשה סוד דרין
 עליך העורר לרשע ומסייע * אתה פדנת נוקסת כאערי סין שראוי למתחך על העמוד קולפי טבי תהיה בולע * אבל שאר
 קהלות אין להכניס ראס בתגר הוה לענוס אנשים ורים סין לקהלה * ערוע לא * אס כתשייבו * הלא מנודה לרב מנודס
 למלחיד * מנודה לעירו מנודה לכל העולם * ואס באמת שלא כרין כרה אותס התושב ותלמידיו אמריו * כמור אל טכס יוכל
 יטוב עמלס בראשס * פרעס יכזא כלכס וסנדוי לכפסס * כמנדה לפי שאיכו חייב כרוי * ובתוכס אל יתערב ור רע ירוע *
 זכככוה קכ"ס לא משיתס כו * ואתה בראש לא לכד לא עשית * אבל הסכתת לוותר על כבוד שמיס על מנת להרכוס
 כבודך * דיך פסוק שכבודך יתעט * כנמול א' דבטי קרנ' א' וכפילא בשבוטה * וכבוד שמיס בתקומו עומד ומתרכס * ואין
 אף מרגיש ככבר וס שוס קנאה לס * ואס דכרין כניס וישרים ככלמה שלידת ובות על התושב * א' כ כהכרס לא מתנדק

בדברין

פתח עינים

בדברך לזכות למנוחי דבש רעה שלי • כי הלא אז כבודו הוא כבוד התורה וקבלת ה' תעשה זאת בודאי לא יקנו ולא
 יבטרו וזו הדין וקבלה לש"ש היא ג"כ • אם הכמותין והמלכותין אצתיים וזודקים • אבל מדברך בנצחם כודכו • וכתשיב
 סוף • והנך שוטק מוכא שטרא לבי תרי • ולא יזכק או העין סייב • או הכ סייב • אם העין נקי • יתשיבו הס • ואש
 הס וכאים • ינא הוא סייב כהכרת • וכרי אתה טורח לשוא לאחיו הסבל בשני דאשיו • יכרת ה' כל ספתי חלקות בלב ולב
 ידבר • תחת לשוכך תחת א"ך שוא • רק לא יזכק פניה וקבלת אים מרעהו • (זה מסוק • כי בודאי לא בתקנאו אנשי ק"ק סין
 ברבם רוכה קסת רמיה • על דבר כבוד או סיון • אף כי כבר חלק הלך לו ואין להם עוד עסק עמו • וכן להסך אין ציור
 צטכל • שיקנא סין ותלמידיו ועוריו • כאנשי ק"ק סין הכל' שלא גזלו ולא סחמו איתו • ולא חלק ונאלה לו עטס • גם
 אין עטס להתקנא בהם • ואינם מסוג מעלה אשת • כלום מתקנא בו • הלא בלי ספק חליף האמונה ומקבלת הדת היא שגרתה
 כל הקנאה • מיוכל להתמקם ולהכתיס זאת • וכל דברי המליץ הספרן הלוים בהם טעם כריר חלמות • ודי בויון
 וכלימות • אים כבוד סבירו מתכבד ומתהלל וסם סמים מתפלל (בכבת נסיוני בחתלותקט שלא לש"ש) וזה ינא בסוף
 הסמלות הוה גרם לך וינא מדון יולכס ה' את פועלי האין שלום על ישראל) • כבר הדבר כין הנשים ידוע • ובעו"ה
 הם אוערים הנה ככל הנשים בית יהודא • לאומרים ודאי • מאשר שראים משא פנים בתורה והקולר תלוי במטהר הפרץ
 ומתיר לבוא אל המענה תושלט מודע • ובאילו שרשי הדת ויהודי האמונה נחלקו בו עכתי ישראל אשר בזה נפלינו עכל
 שמיים אשר ע"פ האדויה ושתה כשתה פנינו בלימה וארא כעני פניו והנה לשמנה בקתיסה הוא כרוע • ל ככנת הכרוע •
 שהולך לבית הכנסת ואין עושין בפניו עשינה ליטב כרד ראשו כרוע • יושב על כסא ההוראה להכפיל רבים בתורה תחת
 אשר הים לוליטב סוף לתפנה נגדיו פרומים וכותבתו קרוע • וכל וזן שאין עושין דין בחתלל סם סמים פנים רבות ומתערב
 בתוכו להסיף קנא מינותו כשתר לרוע • הרי לא נפלינו בזה מכל הנני אשר משפט כוב אלהיו לא טוב • ומטהר לבוא
 לקהלם כל כרוע וכל זכ • וכל טעם לכפס • על כן נשכנה כשתנו ותכסנו בלימתנו • כל וזן שאנו נחשאים פנים בתורה • יבדן
 שילפנו אויבנו למו ויאמר הנה ככל הנשים כו' • ליטא פנים לתת פניה למינים טעונים ונס לעשותם דאשים ומומכים
 לדון ולחזרות שלא כהלכה ישיבה לקבוע • אוי לכלימה כו' אוי לאותה בוסה קשה אוי לנו מ"ס התוכחה היוכלו עמוד
 השקונס זריהם של אלו המלינים הלנים החובים את ישראל בהכליכס הכיפכים ללענה משפט ואת כל הימרה ישקו למטן
 דנע כנוע • ואת ה' לא דרשו לתת כבוד לשמו לקנא קבלתו וסלול שמו לתכונ • כי אז ודאי היה סמוי כרך מתקדס
 וכבוד כנוי היה מתרבה באומר עליהם סם ה' אלה ורע כרך נוי קדוש שומר חשמת אלהיו כל הדעות שכולם אין חיות
 אותן תחזקו ונאיעת אדם לא יודעו) ואני תמה תל המדינות השלימות ההם ועל הכניס הנאוים וככרט על אר"י הרב
 פנאון עשרת ראשינו אשר כשאר עדיין לכני תפארת מרבני קסיאיי מוכלנ ככנתה ובוקנה כבוד מהור' יושע סגנאון
 הוה כותלות הוה כטר להכרים • ואינו קרוב למס אדם מהנדרים והוא מחופ • מדוע לא ישים נפשו בככו לכבות האש
 שגדולה הוהת הסמלות אשר כושר באש אחמה מאד ואשתומס כי אין חסנים • על פת' וה נאחר אין שוטק נפגע •
 ואין תלוי איעת חפני • אשר תל אר"י • כ"ס על שועל קטן אשר לקרובינו אינו חני • אשר על כן אם את הדבר הוה
 תעשו ויכולתם עמוד ונס כל העם הוה על תקומו יבוא בשלום לשמות כפי ספתי הנזרת חלמלה • חלמלה הפרם את
 קרסי אחיה כנור מארץ סיים משפט) לגור כגוירת סרם לגנוו (הכותב הראון מחניא הקמיע והסמיס) כל הקמיעות
 שינאו ע"י הקוף עד הנה ולגור כגוירת עירין על הקוף • יונתן כל יוסף עוד כל ימי עולם לתת קמיע לשום אדם בעולם
 ואתו להכניע • וזה יהיה עוד יותר על הקוף לשמות נקות • ענשו ככרתב גם למדינה וזכיקס מכל המקומות להפריס
 בשמו כל הרשעים המחמיים כש"י י"ס לשמות אכן הטומים וודים להכניע • וזה יוסף עוד הקוף הוה להרים (קלון)
 חכמות ל' לסנה על סונו) חטולם לא ינא ל' כי אם) תקלה מת' הקוף הכל' בהוראה ולו כמס דבר לכמעט היה
 בכל דע) וחטולם לא שחטנו (רק) שהכשיל שום אדם או שנכסל כעמנו • ס' (שיהא קרוי חכמול אלא חוד וסוטס •
 ס' ולהכניע הידוע • סכל משטיו תקולקלון וכל פסקיו מתבלבלין אף חרי יבקס רע דע) כמס אסוד דאורייתא או דרבנן
 דאמילו חס שמו כמשנת מסודים ופרקי דאשירי (וכפא דככר' א"סל כמות ש"ד' גרים) קיים וליטד אמרין וכל
 לוינו (ואוהבו) יודו בזה ולא יוכלו להכניע שום הנראה שהנשע (פר' של כופר ככל והוא לא ראה ולא ידע •
 ופתקיף

פתח עינים

והחזיק פניו למד שכל יגיעו לא ימצאו לו שון אשר שפתי ועדיו כבוד אסתן דברירא לכו מילתא כיומא דאסתא לא שער וימשה
 בכלב שכ על קיאו שנים רבות אף אם עשה במשך חמשין רבים היוונים עדי ראיה אשר הרבה לעשות הרע כדברים
 מבין אדם למקום ומבין אדם למבירו לא הניח דבר שלא עבר ופרץ בשבעות שוא ובסקוק וכבול פה וכל מעשי ארבע כמות
 שאינן מקבלות פני מכינה ממוקמים כידו גלוי לכל העם הזה אויבים ואוהבים לא יוכלו להכשיר את זאת והמפורסמות א"ס
 ראיה שהוא מלבן ברשע נפועל ובמדות רע לשמים ולכריות ואינו אהוב רק לבהמות כבודת אדם במוותו ההולכים בדרכיו
 דרכי מות וכמפרש במעלה זה שנים רבות עד שנעשו לו כהיתר וואי ולא כהתר כלבד אלא כמנוס רבה כפי סוק בית
 עש"ך שר"י שכל העבירות הנדולות נעשו להן עכשיו שנות ויחזיקו נפשות וכאשר יסד להן כספר מירושם של בכ"י מסקן
 מקקי און והניב להם מאודי כובע"ס סודות הקבלה שוד ומכר יבוא עליהם כל זה גלוי יודע גם לשליח זה עממו און לו ולילדת
 טעמיו פניו כל כך ברבותיו ואף יוכל המואשחוסר להכשיר את המי להסוך קערה על פיה מועט שבהפכה שליתו על פניו
 דין ריש קטיע ומעשה עליכם הקבלות העפורסמות הדבר מועל ומחכם ללמן מדויק כפי רוב עובדי של שליח זה אשר
 דק בעיניו ובנסות שכלו בוכה דיק לו דבר רק הוא מכס יראו וילמדו כל שאר הקבלות הקדושות לגזור ולהכריז קול גכני
 כרוז אים ואשה לא יוסיפו עוד לדבר נכלה על הגאונים וכל מי (סלא) יוניא לעו (הידועלו וברור אכלו) וידבר
 בגנות הקין מ' ימתן אומי מידבר ברה על הגאון מהור ר' יעקב אב ד'מעמדין יסדס הוא וכל רבשו הוא וכלל הקבלה
 גולת הוסק ותסכר כדו על המנוע ועל כבוד הגאונים הכאון מ' ימתן והגאון מהור ר' יעקב אב ד'מעמדין ראוי להקים עליהם
 דועים וכפיכי אדם לגזור עליהם בגזירת התורה (אד שכור נעשה דין) הם נעשים יתירו כידועים זה לזה ויאחרו הותר הנדר
 ולקרב המרוקמיק בורות והאנשים חמדיות מעררין אשר כתבו פלכתר על הרב הגאון ארי' דבי' עילא אב ד'דק' אסתטרס
 עליהם הדבר חובה להרבות עליו רעים ולפייסו במה דיתפיים ואם יעאנו בזה על ס' הרב הג' ה"ה רק ק' כ"ס ויודית מערין
 פדבר מוטל מיקא קחאת ס' נבאות כזה (על כבוד ה' לא תשיחם בו) וישור וירוע להכרית כל מריש וזכה יהיה
 קץ וסוף למלכות הוה זל יגברו עוד העים הודונים ועשינות התהם לא יוסיפו עוד להבקים והנה ידעת כאזנה שימא
 בעתני זה דברים קשים כבירים (סאין בהם בכ"ס) לכל אשר משני הנדרים וכל אשר יאמר דין הכין לי (לא כן שטיא
 אהניא לי שמתים ליה ולכל דכותיה הוה ליה ונכסה מהכי ולא עהיאל ליה לרמואה דאאותיה ויילדין כד יקום דין ושתמודע
 דאית ד'גאון דין) ודין לא הכין לי ולא שטר תכשראש הקבאה ובקראו (אם יהודי כאמן) סלס דלפות וארכע כפתר
 סכופר יקרע (ודאי יקרע לכבו על הסונפא כלפי שטיא לעג והתול בדברי כנאסה או לעינים שכך ראו) ויאמר מי זה בא
 לספוט שפוט (טפוט הסופטים דור ששפטוראש סופטיהם אטו כשופטי עסקין) ורעא דלא שרפא ולא אסלא ולא חבלש
 לא כמחה ולא וקנה (ותעלולים יעשלו אנשי לטון עבדי ינרס הרע משלומשל אל בית המרי לעשות כמרים ובוקנים) לא גדולה
 ולא כבודן רק לא ריבא ובר ריבא חלכותא בלא תנא דמנכא) יש כאן ומה היה לו כי בא לגזור בארץ לא לו כאילו יוא לרסם בכל
 שודיות ונדע ככלל ורדע ואנפנו איתו לא נדע ואלינו לא נדע (אך אמר לכל כי סכל הוא) הנה שוד יותר ויותר
 מזה אנו יודע ננשי עממי ומכיר כסדרוני אבל מי הכותב כי לא באתי לאהבת ולשבאת אדם (וולתו) כי אם לאהבת עממי
 כלבד ולא הוב הרבנות החקברת ומקנת ימי בעליה ולרדוף אשר הכבוד הנורא מוכו על כן לא שא לאהבה כוניה וו להיות
 נחבר לשקר לכסוד בעקר לאמר לרשע נדיק' אתה ולא הוב שקר' מה גם שעיניו ודאי כהיות כלל'ה שסופד שיניו נקד עד סלא
 ידע להבין בין טוב לרע לא יבקר רק להרבות התיבלה ולהגכיר הודון לעשות עולם הפקר לא כן ולא נוטף כמי שנדול
 שטכו לא סאל לדור רישון ובוכן לשקר לא נא לבו אל אל בשמים רואה סכל וסוקר) וכל הדברים אשר נאחרו ונשכו כאן
 שקלת יבסלם וואזנים (כששק סאזנים נשטכו וקשה ענטן של שקלנות באכני מרהה כי ככיסך און ואון ואכן סן עשאך
 בכית סאסורי'ס טוון) להנדיק ולדון לזכות וואת הורנו מו'ל הודן את כל האדם לכף זכות (כוראם שנית לא שרשו
 לך יפה אפילו פירוש רש"כ המנוי לכל איך יודע ואם היית זוכה תלך לשעם את חורי נר'ו בעלית דן לכף זכות או או
 יפקחו עיניך אולי תשכס באחריתך אבל אשיקרא דדינא מירבא מי הביאך עד הלום להוסיף תחרות תחת שלום מי קבלך
 לדיון או שרין מי קראך לעמוד במקום גדולים אף כי לסתור בין הוקנים מי גלה לך מדרי תורה ומדרי תשודה סקוני
 דין שי שרשך לדבר כפני שי ענדול חשך אינו סיה כך יראש שמים אפילו קבלון פני נדדים לפשות סיה כדון

מגפילק

פתח עינים

שמה לקנותך מדין מדמה ידון אופוטי מלכו שלם . בת"ס הר"ם מברכי משון הקל . ימא"כ ורדיו חוס . כאשר שכ"פ
 ארית ומדברך כתשייכ . חז זה טורה לכת מוז לתמוס השכל לדון דינו למעור . יוספיאך דודן לכדבס לכות ולגזור .
 יפרי עטנה שלמה היא שנס לכו בהוראס טועה דעט וגם רוח . בוא וזרחך פנאך כתוב בוורדות (ד' ד' ט' ג') וז'
 פתס הסוף טבאכו' . מכרי לקולו הדיו רעב בא (יע' טבת) ואומר והרנתיא זכס כסר עגו' . כודאי באותו זמן ים
 בספה חוסת לקמן העולם קודם זמנו בלא חספס . על שלא הניחו העפסס לאורכו ועל טעונו וקלקלו החספס . ואר' כל
 דיין מליכו פקטיר את הדיו . משמירין לו את הדיו חלפלה ומסתלק מן העולם קודם ומכוכו' . זיש מי טדן דין אות
 לאדיתו וכתפס . צנון דיין שדקדק דקדוקים לכות לשע . דתביא כ"ד עכץ ושוכטן שלא מן התורה כדי לשעות סייג
 לעורכו או מפני שחוקן גורס . והדיין מסלק שמתו מן הדיו חלפסימו . ומדקדק כמנין הדיו לחנוד . כתר לכות אותו ס'
 יעדן חסס . ימא"ד דע' אשפ . במסקדוס כ"ה דן את העולם . אותו דיין כתפס עליו קודם זמנו . ואס' לאו . עליו
 יסכתוב אומר : לאבין לזולה נכד כשמו . כשעטמו איכו כתפס . יתפסס ורעו . יפמי מליכו דן את הדיו לאדיתו . ומקבל
 עליו סד עגו' . דאר'ן ועמו סייג לתורה כנן ד זוחכו ויזין בעלמא ובעלמא דאית ע"כ . רחא תפרד וילכס כשרך פלגות .
 בקראך דברים סללני . וזה אלמלא הייס יודע הדיו לענות . ואנו סיינו עשין שלא כרין כ"א לעשות סייג לתורה ולגורד
 טעס . ב"ס . כסון פ' ודפמיר : והאי גככא סריאנוכ דעת העליונה סניס רכות' סרבה כזכות גלוי לכל סארמות . גולכס
 ישתיקא סוד דביטן לעקכסיס : לכבר מוחת סעורה ולהקיס דגלה . יכל יאוס דכל קהל הגולה עכ"ו מליכו עשינו כדיו וסלכס
 עלפסיס מן סעורה פטנוו הדיו למוטץ ומעול . חס' ה' הוא מנדף כיד דעה . וכתפלאה סאתו ער סאין קדעת סבלתו וחס
 ענפסיס יולתס וצחוקן בן עוסעא . וכל דכריך איכו אלס תיחס על תיעה . לססר סטחא סכוס על סכוס כדרי סתול עשית לו
 ספול וסכוס . ילא אידת דבר סנון וסל אסת לאחתו אך הכל סוב דבר סא כתפס דברי רוח רועה וכטיס עליו קו תוסו וסעסס
 סעטוסיס וסעיות בדיו און סספרי . גלא סוד אלס סהוססס חיס דיותסין לדוכו כהן . כלי קחס כלי יסעסס כסס ועס כלוה עלאך
 לכך לקל הדיו ילעות חסכס . לכות דעט גמור סלא מן הדיו דק בעוות חסס . להכאתך ולתועלתך וייתרת על ס' . ועל
 יסקת כלל הגולה ודס יתדות ע"א אס עגוד בעמות יברכס . סכוון כליית ולכ ירעס חלכ סקוב וחסו אדוסי יוסכו כקכס'
 הקתס סהיס כסוף לסדיס סכסול מקרב עעס ולסוק עמודי דת על תלס (הלואי לא הדסת ולא סרכת גדרות עולם) כוס
 לא סלקתי כבוד גלא סייתי כעס . אבאכל יהיו דברי עליכס למסא (לכוד עון וטל סהול עליך יסא לאכן ססססס)
 דברי סתופס כדריך וכורס לעדי לב סססס ולכדיקיס אור דוע . טענו כעס וסאכן תכנה ותכוין עיר על תלס ותקוצכס
 אל תניסו ער ידלו כל אססי ארץ את יסועת אליכו סספ' ה' את דוע . הכ' דעירא ולא מן סכרייא לשרע לסכמי ישראל
 יכנסס בענד ברנע . ססססססס לסעס ססססססס וסעססססס . וסלסיות ככוס כנפלתס (אס' ג' דאיהו לא סוי . סוליס
 עווי) גרפת וברתס . ולכות אס סללקותס לסאכז עיס (סודוסיס ולכות כסעיסס גפרית גפת וסעס ועערן וסעס) לס'
 סעמיס . ואף ככססו כסססס (סכססו דכר כן עסססו אתס סרנת . כוקס עניס לבסליס יסכן כסס) ססססס לקייס
 כסס את וסב כסוסס וכאסיס ורמיס לספרועס (רע יודע כו סרב זר) וכרסיסא עוויא אפתיא דסססירא לא יקוב
 סססס סססרעס (איך לא יקנד סססררר עליו סני דעיס כאסד . יוהססס כרה) הק' יסוקאל סנ'ל (גס כדרך סוקס
 כסססס סולך לסודיס סכסו לסתוס ססו . לבו ססר ואסר לכל סנ'ל סוא . וסלא כן לוי סוא סיסן לו על סססר וסלא סקיס
 ססנת אולתו . וסגן סיימ סססס סלוקס אתי כפקיס . וסכל סולך אסר סססס סעין סתיעס סכלות וסוללות לסס כסו
 סקס) גנדא סס כעיד קססס אסל סרלי סקיס (וטרס ככדי לסכסיס דאסו ורובו ככוקס לסיס לו אולס קכס) ס'
מיתבי סוס סעסוטי וכססס כיד יסכין כד וכך כסיוטי תוך ק' סלועס קדוסס סכאסי תוך ספתי יסמא דסוקא כיד
 יסריא (גס ככאן חנדיס . אולתו ירה און דל' פ"ס) כק' כרלד סס סניע לידי ספסס סאדכס סרמיס
 ככוכי לססיס כאוסי רכני אסככו על דבר סקסיוס סללו כססן ססיוסד כסרוות קול אומר כדכר ונו' . ואסריס ססווקס
 סכוכי ראי' ק' ווייכויא . וסנס אס ספסס סוס סיס לסרלס עיני קודס סכסכתי סייתי כססריס ככוס דכריס סכסכס
 ככאן ק' סס סככללות ספסס סייכו אסר דכרו לסרסיס כססס סכסכ קסיוס סללו כו יאזרי ססס סיקו כססס סס'
 כסס וכסס קסיוס וסוד כסס' אסר כסנאל לאן סססר וכולס סכוכיס לכוסס' אסת כלתי ססור וסלו סקדס סוא גל' ססרעס

וזה כפרות הפח הואים לי לדון לפנים בקרקע ככה ענינים ומה נס שמידי שש וייף לא ינאו (כמה עתה שיע
 בשדו יאו שח הוא מוחא עיקרו ע"כ אין לענות על דברי כפילותו דלא בר הרגשה הוא) ופי שהאדתי חטל ד' אך שאם
 שדיין לא נכתב הייתי בטח ואל תשנה בי פי אנכי להכריע ראשי בין הרים גדולים אך הואיל וכבר טרפתי (ביניתי לריק
 בעיר פרוכה איש אשר אין מענה לרצונו תוהה וכוהה עושק מסתיו חסדה לו לכן לאסחד ולא רעה) וכתבתי אמרתי יהי עש
 ארניה הדברים לפני כל גדולי ארץ אשכנז ואדברה נגד מלכים המדיינים זה עם זה מאן מלכי רכנן ואולי יתנאו הדברים
 שן בעיני מני הנדדים וזאוכה להשקיע הריב ולשנות שלום בארץ ובאלה שפנתי ועכ"פ זאת אני נוזר ואומר שכל מי שכל
 להסתוק במכתבי סוהולקבל סמכו עזר יקיים כל הכתוב בו אבל לקיים מקנת ולבטל מקנת נגד האיש הזה בטלו כל אמרותי
 (ענה ששמו נא וראו דברי הפכפך דרך איש ודוהיפכך ש שאר ובר לנסח כתבו הכ"ל אשר טנבו נוקמו ככל הכתוב להלן) -
 אמרי דברי כזה באתי לעורר לב כל גדולי ארץ על דברי ספדי קופחים וספדי מינות סמנאלו במדינתנו מעל הכלל כולו
 ינאו לכפור בעיקר לא לקנץ בנטיעות כי אם לעקור ולשרש שורש אמונת ישראל והנה כבר כתבתי להכאן ס' יונק
 פכור כתבים הללו והוברתים ברצו כי עדיין לא שיינתי בהם והסיכני הכאן ככונה להשדים בסמוך כל התולים בו ככתבים
 און במאר דברים שכתבתי שחזו אמונה רעה של מאמיני ס"ץ ואו פקפתי מיני וראיתי והנה יש בהם דברים רעים ומרוב
 כלפניה תאמינו לי שכל אמונת הגוים אשר שמעתי מאו נפרדו הגוים לא שמעתי כפירה כוון ואזכיר הכתבים במינייהם
 וכשמותיהם קונטרס אשר התחילו ואנא היום אל הפין סס ינא יוסף בליטל מוטב על ה' רעה וכומר בהחנפת א"פ
 בכפירה ברעה מכפירת ארוטו הוא שס כפרו בו לרומיותו שפרו שאין כבודו להשניס כתפתונים אבל המפנה הקונטרס
 שיה כומר בהחנפתו באשרו ששש כמו הכפירה כוון לא פקרו אפילו האמות הקדמונים מעולם או לעיניו שכך רואו
 פלאונים שכך שומעות וסותקות סקאטרס ששני פירושי שר בסידיס שר בסידיס על לברע ופה דובר ככלה ויכלל כור יסועת
 קונטרס שלישי פירושי מגילת אסתר כתב פלסטר קונטרס כונת תקימת שער דבר ה' כזה ומנותו ספר וכל דת היהודים
 כומר הפך הקפירה ולפתי עפר של כן עזרוהתפוררו כי כבר נתפסוהכתבים כמעט כרוב שמוי כאלדיע ומשויקים אונק
 לכתבי קודש שורו כל לפורים בשם כל קונטרס כשמו ולקשרים המאמר הראשון שהמניא דברים הללו וכל השקויקים ומשתיקים
 להסתמד בהם ועל הכאן ס' יונקן הדבר מוטל יותר בשיוב להסיר ממנו מקנות פה עשמים שרשפים מאמיני ס"ץ סמדי כתבו
 סתולים ענמם בו כי טעמו ינאו הדברים ככוננים על כן זאת יעשה להדפיס מרס חמוד בדפוס לארר ולקלל את הספס
 סקונטרס סנ"ל ואת פלמדם ומשויקים ונשלח ספרים ככל כול ישראל ככל המדינות והכל בדפוס ולפירוט כל הקונטרס
 כטמות וכסימניהם ובוה יוקה האיש מעון וכל בית ישראל נקיים וסלוס תניאל יסוקאל סנ"ל

בכאן הגיר האמה ובעיה גילו שמים עונו של המין ארע כי כפרהסיא הפקירו עצמן כמה קהלות
 במחוו ההוא בשנה זו וכולם חולין בו וכך ענשו של בראי שאפילו אמר דבר אמה לא השניחו
 בו חכמי הרוד מאחר שהכירוהו שהוא מזויף מחוכו לכן לא זכה שיחוקן דבר טוב על יד
 וארעא בחוקת בר שטיא וזי ליה זלמסייעו הרין שטיא

ועתה אעבור על רבריו שנית ואשנה פרק זה לברר הדבר בשמלה הרשה לראיה היצדק איש
 שפחים ללמוד זכות על המסית הטובה ואם חי ה' יאמר אכן לשקר ישבא ואבוא לענות
 בפיל ואשנה פרק זה לפרק משאו של כסיל שונה באולחו כחש פרק מלאה ויראה כי
 חמצנו הרין לחומץ ומעול חומצא ובר חומצא יוצא כולו חוצץ כפלכות שמים יושה חציצה הך
 לריב ומצח עם שחשב לתח עינים לדבריו ע"כ היה שוטה כחרוים המסיימים בעין ואעבור
 על כל רבריו להראות כי חספו עיניו מראות את עין השמש ואשים עיני עלי עין תחת עין
 להגריע שכל רבריו מאין ופעלם מאפע ועל רבריו אור יופע והו תורף כתבו שהוציא ולבית החורבה
 פה יאמשלע הציה צירח זיו התק"ב מלדיקי כו' טרס כו'

אחלה לדבר סיה סללות סיו הנטילונאח ואל יחר לפנס בעבדכם על אשר לריב ומל דמרוס קול
 יתמים

ישמע • **מיא עמיא קיימת** על נא בר נא • איש כוסם על סתי ויפסיס וחנר מה לך להכנה חנר ולהתפטר
 על ריב לא לך לא נגר ולא בר נגר כאשר ידוק הקורא דגר ולא יירא סן ירונו' בגלגלתו ויכבשו בו מרי כפש ימנישין חסרוריס
 שארית סעות תפגר ואזנך מרע במרע • להקטיב אזנך לפסמה ולדברים בטלים תהא אטויה אנכשומין כימדות כש
 תתקט • ואל תמטה בדברי סקר **שנת** אמת תפסיה להאי בתפסיה לאמר מכולד הספק שאינו מוניה מידי ודאי וסוקס
 סל סבר שאינו מוניה אמת דבר שאינו מתוקן לא אמר מעולם דבר והחזירו אדם לומר כשתקט • ומאין לך כשר לשקול
 בפלם הרים אל סלך ישראל להבקיט • מי סניד לך האמת שתמסוב בדעתך להיות סליס כעפר ארץ תכריע • מי התיר לך
 לעמוד בעקום גדולים ולהתהדר לפני חלך ממ"ה הקב"ה הירע • ומבין חשבות לב אס לעקל או לעקלקלות אמה סוסב
 מכל האיסור להקטיט • הלא כסבל לסוכך אסקיט • עוד אחרת **לא טובה השמועה כו' ולא בנערת ולין מקטיט** •
 ולקין על לא טובה השמועה כי מה יעשו דני רקק האס תכנה התכברה בנימין רפס וטיט כסמן סולך ומימיסיס הנדול
 יאמון אתה רופא אליל אשר כזכרת לא ליל אשר עשה אויב סליל על אמת עמי קוז סמיר טלה אתה וחכירין פניהס סמו
 סמיר רע כטוב להמיר לטהר הסרן ולהכסיר חזיר ססע סוסע • כערים מאלו בנו ע ככתקיים כעו"ה ובנויס לא תרגיש •
עוד והיט בכסיאי ישראל מעיכי הפדה כעשתה ומה יעשו כו' ואין מושיע מה ירומון סיכך קען שלא כלו
 לו סדשו טטיל קוניס כעיני הערה ולא תטול קורה חבין סיכך המוכיס ככנוורי ספסיות וכסונפא • מה יעשו גדולי הדור
 אס אין דורן רופא יפה אמת הדבר כעשתה התועבה וכלי ספק הנעמו לעקבות משיא נערים ילכינו פני וקניס והדיוט קוכן
 בראש להשיב את הארי ספי בעזות אגע ואיס סימני יהדות סבהס כיכרים ורע ברך ה' ורע אמת ועתה הסרן סלינו בלהות
 סקון סלינו נערים נכוסים כלס כסברים אמת כסקר מחיריס נאן תועה כיד רועה אוילי מסנירים על כן ספון מורס
 נעסית סדרים סדרים והולכת לה נעקה נעפדה סיאורטה לישראל קהלת יעקב ואין לה מושיע • וירא ה' וינאן ויסתווס
 כי אין מוכניע • א"ע **ואס עתה העבור הרכה הרב אינו דומה למלאך ה' ולא יקצו הורה מפינו כו'**
הלא בזה גרמתם להורה שמשחתם מישראל כו' הורה חגרי סק אי' עוקל עתה כלכד כמו מין לחייב
ולהרשיע • עתה אתה ספתי מה סאתה מונא מפיך לאזנך השעיט • הלא מדברין כמייבי כי ודאי באבוד רשעים רנה
 וכמוקוס רנה לא תהא תפלה אס הרב דומה לכב"י מודס רונה כק"כ הקטט • ותפלות איך יבקשו תורה מפינו כה סמא
 סספקך דכחי אליס סייס ואלוה לא יסיס תפלה אין לה ספך בו וכלתודו פרא למוד הרע • אתס הסכסיס את ה' לעבוד
 לעגל תהיו כסכסיס חנו רגל ותורת ה' לא תמכס מישראל ורע אמת הכסרו וסיסר הולך סחזיקים בתורת אמת לא ימושו
 מסימומפי ורעמונו ועד עולם יאמרה' ולמה תמהת איס עוקל כו' • הלא תסוכתך כנך טיכא היתה כלכו ולא גדול הוא
 משוקל וכופר כותן אזרי סבר סבא מלאך ופירו כעפר • עאכ"ו לאויל איס הרופ אשר לא ידע ספר • ואס רנה לטול את השס
 ככרין וסלי אסר • הלא הוא בן אסר ואס כלכד וכתפס כנכד לעגמו גומץ ספר • מדברין סב סמויק לא יודכה לא ימאז כופר
 סדרת ססת אין לו סרע • ודאי תורה סוגרת סק של כניס לא אחון כס עשאוס ככנור כולם יסונו ככנור וען סנינו ככנור
 אורניס סורי על ראסס עומי סבר ענאי כפס עומיס חמנה קרדוס לקנץ סרסיה וכלי מנץ סוגותיה להכקיט • אכני יסודותיס
 להסיט • א"ע **היוכתן יומאם כו' הלא און מקיר לב תופק אוי לך מתהלל כעתת סכרו פיס כוביס עד סקר** • סיונתן
 ימות כמות כל האדם אשר עשה הרשעה הנדולה כישראל אלה וכסא וכו' • והשבע כסקר ומוק ידי ערסיע ועשה תורה סלסתר
 עגלה כניס סלא כהלכה ויהסך דא"ש וכספריס כתב לסרף אליס מי ככטיל רביס בתורה כסך סכיס ויהדיו ככפר אסר ע"א
 והניא לב בני ישראל חאחוכתס האחיתית וכמעט נעשה עולם סקקר סל ידו • וזה סניס רבות עמה כקסטר עעסיו ופושע
 טלפיו לומר כסר אבי סעל אלה לא תתנקס כפס ישראלי כסר סעל אלהית אסר ה' אסר סנתחלה סאתו זה טלסיס סכה סר
 סכה על תורנו אינוס אלא להתייחר כסני ע"ה • ונרס לתורה שסתכס וכסנית סמוק כפי הרריות כעו"ה • כאמור עס ה' אלה
 סאו סלכיל סלסר כנה עוקולקליס עעסיו אוי לכ"א סלמדו תורה חוטב סנהסכה סליתו על סניו • ולכן לא זכה לאסוקי סחסתא
 ליכא דקלכעא • כל לעודו עוא וסקר סכל ועוהו ואס רנכס לא סנה ואינו יעד דגר על כוריוו סלסידיו עניין להס • על כן לבסו

טעמים קדרות וסך קומם עני הדקוה • וזה הסניף מעיד מה שלא ידע ולא הכיר עמוסם טעם כפי צרכי • הכוב קלפל
 צענים אשר ירע יונתן ראש בכבוד רבות דפראן שכדור לו סכרו וטרם בכתב סכרו ולתת כדור כובו • כשקו כופר כאשר
 יפורסק ואמר לרבים יניע • ואם זייני עליה ספריה הכא הרי שור המעד טעם לכסוף • ואם סך טעמו לשונו ערמה דגב
 הנה הוא תפוס הוא וכוב וכל רוח אין בקרבו • הראיתך בעיניך סכמתו ותלמוד תורתו וזיעתו כנגלה • ונכנסת בקיאיתו
 צדיקין והלכות באיסור וזוהר וזריזותו נגפ"ס • והטנתו בדברי אגדה בדרום ומרינותו במכל • וכסברא ותבונתו בטעם
 ומליכה כולן עולים בקנה אחד ריבון כנפ"ס קנוץ • אין לו יד ורגל כ"א ככף עגל • אחרי איכסי גאלא • במדי אקבא רקדא הא
 גמלא והא יותר יד"י והא ק"ב ותפלות ולא דקרא • ואיה מוכת יותר מזה שכל • טעם סגדול • טעמו לו דוד • הפלג"ס כפלי
 שגדול • הכל חרמה ויוק הוא עבודה • כדי להעלותו על כמותו עד לדיות לעלין לפרש דת • אך אל שאל יוד אל גוד דופ
 ואך וזה הטעם הראשון • הכל ימי מיון שהזיא לפועל והראה דבר בדפוס • טעם סגדול וזוהר תורתו • אשר טעמו יניע בו טעם
 טעם וכל מה שכתב מדעתו • ומהמאמרו בכלל כולם או ארבע על כיוור • וראיתי כדור מה כפוזגבורתו כדורה כתי שלא
 דאה מאורות עיניו • כער קטן ישיבו על עקב כשתו וכל דברי הסוכים וסתורים כלו בטעם • הלא כל רואיו אליו ישיבו אליו
 יתבוננו מה האיש מרגיש הארץ בטעות • לו טעם שאין דוגמתו בהפלגת חמתו • ואם לעת וקמתו כד ות"ס • כל זמן שמוקינין
 שעתן עתישכת עליהן ומוסיפים חכמה • ככתוב ביש"ש • חכמה ומרבה ישיבה מרבה חכמה • וז"ל וזמן רב מאד לכדור ולכדור
 וללבו ולרף דבריו • כפרט כדון כזה וכדמשא חמור הכונע לכללות עניו והראות כדור • גלי ספק • אהב כל כמותו להראות
 לעיני הטעם ולנגד כל העולם יפיו כפוזגבורתו • כישוד כטום • יקבעו כדפוס • יעשנו כיון כלמו • להוכיח על אחיות עניו
 משהיה ילמודתו סך • החפורט לדעת ולהבין מה עינו בהכנת תורתו ולמוד כתי ישיבתו • אם רבי דלסטים לא טעה • רק
 לסתאס כלסטיות ידע • עיף חנליה תלמידי תרביאי • שקרי ושקרואי • קילק ובילק אכלי לשי דסטי • אכל ידועים הם
 פה וככ"ס לפרוסים בדברי ככלה ליכנות ותפלות • בקיאין לעשות כתבי פלכתר • שקורין פסקוילין • שרונים לעשות כ'
 הפועלות הרעות אלה כפס • וכאוף • נכוב ונול הורו והורו מלב דברי סקר • ויגביהים רבס הנכס כענק • מעלים לשמים שיאו
 מולעתיים ומתעשים כפמתי דורדוד • לא לכר אותן הסמים מרנה • לא סתו כסמים פיהם ולסונס תהלך בארץ • יוהיו מלעבים
 במלטי אלהים חמתי כדור מקדמו הסוכים ככבוד • ועל ה' ועל משימו דברו סרה • וכו פרי תלמודו כלענה מרה • וכל טעם
 אגלו כדי עומדה א"א שלא ידבק אגלו רוח חיות • וי"ל תלמידים בקהל גדול ככל עכר וסנה • כמו מידע ומפורסם מקרובו
 שתן הרב מהעלמינוי שהיה מלפנים כקרא שמו ב"ר אלה לידן חרוץ • הירגל בקיניגבור • כישאן באיעריכט • קארל אכטאן
 בהעלם שער • וזהו תלמידי סכר • שלו שרבו בדרך אליו • ואשר עמד לשינו לנדקו ולזכותו בדין כדכלי שעות של והכ טעם
 לו דורן כחמוני • כאשר הראה והתפאר לעיני אנשים יודים ברירי ברוכטויג • באמרו אליהם ראו כלי השעות והב (מהיפ
 בידו) • סתגלי רבכם בשכרי • שהונאתימן הטובות שלו וכאלה הקיס בכל כד וקוס • ומדינה • ואלה הם לו למנן ולנגה
 באופן שאין לו כורך ליאמפיל • והדומים שראו בסלוב פיל • לרעני קפיל • להעלין כערו להעביר הרנה כי יותר מה שישל יוס
 לו בכל מה שישכמה כדי הוא אגונה כי ישנהו שער גמל • תלמידיו הסתגרוים אחרים ומעידים עליו שהוא כוזבי גמור ויאמפיל
 וסיעתו מכריוס עליהם גדול • חכמי ישראלים • שומד תורת • משה בקל וממור • ע"כ כל דברי זה העלין היאמפיל אינם לעור
 לו לשאיר שמת • מבוכתו אך האפיל • לכן כסדא שיקרא איוגריהו וילי • לא הסגיה בו התועב אייבטיג עמנו לא טעב דברי
 אגרתו להניגס כפוזגבור כולן כהוייתן • אף הנוגע להתפארותו והכרנת שבו והטעמים רובו • לא רנה להסתתר בכל קדיאתו
 כי ידע שהוא לו כושת גס לפרסה • בעיני תלמידיו • האהובים המתכבדים • היודעים ומכירים אותו ונתרמיאמפיל • שלא הכירו
 עמוס • על כן כןך לך עלשון הרע • טועם לך סתיוד יהירי • שכור לענות עד שוא אל מוכר סהיר • רועה רוח איש רעים
 להתרועע • טעם בין ימינו לשמאלו בלתי יודע • מעיד על ירם חתוכה • מחרת סכראה באליל כשער • ורש טעם שאנד
 מן העולם וכעורס סוק • ומכרה הנכנה וכומה הסמה באשה כרסה בין סניה מלדה עכטן על פתחים אשתרונץ לרוע •
 שם לו ולתורה ולרשע א"א ע"ל • לספר סוקיכל שאינו כמשיה • אינו בלתי ידע • וכן לא וכה לפרש דבר אחד הגון לאוני חבין
 פתח • וע"ס כשתפסד אכל אונזי קיר מה המה עושים כו' שמעתי דבה רעים לספר בנכותו של

פתח עינים

יי אכתי בני צליעל עם כי יתחמו אוניד זה שאתה מונח חפץ קטן שלא כלו פדיוי אם כן איך הרשית סעף
 לצמוד בקום גדולים ואיך מעירא שחא ירנו נולגלתך וכן שועלים מי שלם פרא חפשי אן העורה וכן חצות להסיר חסיה
 שכונה על פיך לרהב כעור וריק כסוד בוקן וקלקל להקל כל בכברי ארץ לסתור כנין וקנים סחאסו אותך עם כל בית
 אבדי הקדשים המפורשים באלו לא נודע בעולם מי אתה מאיוה מעשה אתה קטון מועלים חסבלים פרויים ובהם נפשו
 וקטנו אנותיך ודודך כושלוקת שלא לשם שמים זעליהם מאמר ויסכס ישראל את עושהו ויכן היכלות לע"א כאשר נודע
 שבתה נשות טבנו חמיון דודך ונקראים על שמו ולקחאת ה' הכל כשרים לאפרושי יאסיסוהא אף שולקין כבוד לרב אף
 יעבדו וסור העיני כל הקודם להרנו זכה ושעף חזקו קטון לצדול יהיה והשם יאעד גבור אמי גלחמי יאמר פוק וכתסוק
 יעמד עזבו עמדת אליהו ונחיקס סאין אנשים השתדל להיות איש ואשרי הדור שהגדולים נשמעים לקטנים בדבר כזה
 יולח הגדולים בעצמם עיניהם בקרקע ועתי ראים תכברי אליי וכפלי ורוע פאיטא שוכנה על כל אדם המונע כתפ
 תעמיקרא עלו תפוס לקברו מיד או להקיתו בכל חיותה שכולין להיתנו ותהי להם ולפלה ולתפארת ואכו לאור ורוע
 וקדי הם ככלל כדון אשר יקים את דעת כ"ס דבי כ"ס תה"ק יוקמעכ הכי הוא ככלל אורו אשר לא יקום וגו' אורו
 פרכו עדם מונע אפי' מסנ לשפר את אדוני הככר' באתור והאמת אנדי שריק עשה שלט כדת בשפכו
 תימה עזה על הרב המובהק כו' לא ידעתי על מה ואם עד"ה כו' ואפשר רנה לכרותו חמלה
 לבו אנסיה כי ה"ל מקום כגדו ע"ד הקמיע ואם הרב ר' יונתן ידע בעפשו כי האמת אהו כו'
 הרי"ע לא נביא הוא והאדש יראה לעינים ובשביל שרצה לקנא קנאת ה' נבאזת אין שורת הדין
 כדון לכרות רב מובהק כזה כו' ולא ידעתי שום זמן ושום מקום שהחמיץ הרי"ע לשום אדם
 מעולם מעדורו ועד עתה שוקד כו' ואשרי ילדותו שלא בישה א"ז ומעוריו לא יאז עליו ש"ר
 מכ"ד העלין המסרן סאינוכונה כפוסרין ולא אפילו כעמי חמין ימי שאל ככל שכל שקורא דברים כאלה יוכלו לסגור עיניהם
 אין המסוק שמעו דכריסתי שתהולל בלתי יודע בין שאל לסיין אליי משכ כי מאמר שערבה להכפר בשכפוסל אדוני בטביל
 אבן יבנו לכבו - להודות לזכרי עמפוסמי ולשכפסו כידע פאר דבר יודע להכריע לא כן אנכי עמדי מאתי שפע
 יתלקות כאשר למדתי מפי איש עם וישר לא יאכנה כי ירבה שופר דכריס בטבילם לכבוד דבבר אמת לפסופ לא עתא
 בואת כישראל לאהוב לשון ערמה דפריבלע ולא אשרים כד"ו כי לא ינא דיורגליו ככל מה שכתב סראה סכלופ
 גדולה כי סנה לא יתכע הדבר משלוקס אם הרי"ע נר' והעביר את הדרך של ר"ו סר"י או הדבר להסך ואם הראשון
 שפע אם כן הלא אז ינדקדו יחאי בטכואת שעתונקמו את נקמתו יתדה נערה לא נעלה כ"ס אם כדהדי"ע דבר
 יעלכו שלא סיהיאל ככרא סהיה סדין נותן לעשות בו עשפט שרוץ אפילו לא התחיל לכרות לרי"ד רק כלשו בעלמא פסוקיא סליא
 דכנה נאנס הייתי אני פנמי מוסק עליו את הדין כ"ס למי הנשחו שרי"ע התחיל ככדוישל חנס שלא הייתי חשפה עליו כלל
 אפילו סהוא דכריסתי אויבי שהנס בעיותו מרא דאתרא אפילו סהוא בעון הדור זה לא יתכן להפקיר כבוד הרב על
 לא דבר על כן כל דבריו סבל לא יועילו אפילו להסתכלותו של רבי כי דברי רוח סהה לתפ ערבה להכיל ואף למי שפוטב
 לתרויה כעלין כזה אלא ש"כ סבלק האפר חשויה וסוכרש למ"ד סעלין הלו סכודאי נדק סודי הרב ככל מה שסעה כזה
 סמו סרתי ומעויב לקנאי' קן כי נעברר אליו ססתי' ר"ו כלכד ככרי סודא כודאי הן סכד אצת העיני סגלוי וידוע
 נספדיסס בעולם תס עתה נס סאזו סגלש סנה סנצטס למינות לכן סעליס כדון סלא סוכ עשה רי"ז אפילו לסלס לתורי
 כסדתו אם סיה סעעיל ולא תועיל לו סכזה וסקה וסדולה כי מוסר הוא תולגא סתיקא נוכד דעת סעליוכה כ"ס אם
 לא סעעיל סכנגדו סהיה לו לדי' ולסזוק ולסוסיד על פה כישוד ספדרי"ת מוחזק אכעוריו ולא ציטה כו'
 ולדיוקא אתי יתכלל ססתי' די' וסוסה אשו אפרס ילדותו כוקמתו על כן לא יתכן סיעטה דין לפנאו וינדה לכבוד
 פסעט הרב כאמת יהיו סל כרעך אתה אומר סוהי כונתו של וסעלין סאל"כ לא ידע מאי קאמר ועל מה זה קל כככורו
 על סנטסן אשר סכור להיוקו לו לסעטן והוא לוכקה רכון כד"ק בענוותינו וכעס כסעליתי' אכל סאין כראה
 ככירור סוס סעלין יודע וכן' כעעכ נס ככידור פסור (כסו סרלא סכואר עכרי ארת הוא עמס חוכה ונכה
 וסל'

פתח עינים

אלהיך כח' כחוסה | כי שם נלה מרותו את מקור טוהאתו הסרה | הכל הולך אחר החתום (וכח' ס' ע' כפכ ערום
 שרכ אחר שגלה אליו לכבו . וכניגוהו כסיום תשובתי ואת) ואסכן הדבר . מה ראה קודם לשטות כזה להכניס עמו בתוך
 להיות פוטא נשכר אתגורי אגרי . כיבי ש' ד' דלקבלו מנייה דברי פטריו . מהיא סתורה מדברי עמו פמחים רבות וקארי ליש
 מאי קארי . פליגה לי אס אודה אפילו כזה שגראס כונדק את אדוני בכל אופן שיהא . לא זו הדרך כי אין עמא כחיס
 בתורה . אבל מי שידע ענין השאורע כהוייתו . ודאי לא יפא לאדוני פון אשר עמא מכל נד . כי היה מחזין בדין .
 וכל מה שגשה . בשכחה ובשורה עשה . יפוקה על דבר כמותו י' . שלא פנא תקלה מתשת ידו . עכ"פ לא כחלטוס
 פמוטה חפסיסה . אפילו כזה שייב להנטען . ואבד וכוחו בלי טעם . הכזה ינדק . אבל איך יוכה השני דבר כדמס
 יבמע דברי שני נדדים . הלא אולת היא לו וכלימה . אפילו יאסם סיה כדאי לשפט בדין זה כל שבן שלא נקרא ולא נעבקה
 על כך . ותי הרשהו לדבר בפני גדולים . את מי נועץ ויביכהו וילדהו כאורח חפסט . מי ישיטהו סופט כארץ . כי
 יבוא אליו דבר הרוב . מי של לו בתרבים . מי בקס ואת שידו . היס שונפא גדולה עוו ורמות רשא יתירא דנקטיה . לטקליס
 לברנלתיס ולמדיסיס אשורא מנייה לשטיסה . אס' שוור דעפניף לרשע . ומכדיו שבעטע חוב לומדי חורה שדור
המס חלמידין פספ רופיה דההואגברא . מהרי נתוך כדי דבורות בסוכר עליו . כהנדקו עם כללוש את רבי . טעמ
שכפל רין ברברבאס בצרפי הדת . ולכן לא יקרהו עון החוסד בכפרים כי כוונתו היתה להסיר
 המכשלה ואיך יתכן זה לשוד את העובה הרבים . לשפטיא הרבים . ולזכותו כדיו . א"כ אי אפשר לשדו . כי כלל
 שדוכה אס הרבים . אין עמא כא . אלא ודאי ידע הולין בנידור שכ"ה באפת שהמכשלה הושת תשת יד כנטען . וסאינא
 דברים כפליס כלי שורס (וכמו שגראס האגרת של רב אפר לכבו . שנוס לבור עליו שיכרד שישיבת סמין וישוור לכיסו ע"פ
 ששמועס לא שוכה שהניד לו הטיק . ומדע שאן פי קולמסו ולבו סוין . ווכה לישיד בשפאי סללמוד אגלו) א"כ שר
 שדין על התועב רי'ן שהוא ודאי חפטיא את הרבים וכמו שנתגלה זה כמה בלי שום ספק ואיך א"כ יוכה נסור כאמור סליכק
בתפס על צפרו ולמה לא יכופ ראשו כאגמון לקבל עליו את הדין . אס עדיין שום הרשור תמוכה בלבו . אבל הוא
 שפטה עמו לדעת אפר . להעיו סניו עגד ה' ואדם . וכמוערים עשכ להשור . כי אלה הם תלמידיו כמס"ל . פליגה לאפר
 פהסמיד אפילו תלמיד אחד הגון וככ"ל . ומאיך ידע זה המעיד שקר . ואיך ומתי סכיד בכל לומדי תורה שדור . ואפילו
 ששסה עמו כפראנ כעיוק ישיבה . רובא דרובא שבי עם ועשו להדוים בלמוד אגלו (כפי שסוכה את השולם כמס גדול
 ששעו לו תלמידים שאינם הגונים) כלכו טעם בפשי כמס . וסורו כי לא למדו אגלו מאמס דק שחוק וקלות ראס . ולכן
 שכפרים לא שיה אגלו טס . וסורו סל טקכס . וסאונכו דביס מהסם על הפסד חסותיהס דהונאה ונישפת שורס הדרך לריק .
 שכו כליהס דיקס . אבל שנופס סוי כמס בכלבים . ודאי פסמיד דביס וככ"ל . סוכ ששכ להנדק עמו כהדמו למכור
 גבולו ולהכנס בתפוס סאינו סלו . כי להסיל סלוס במולס מחוכין בדברזה מותר הוא לפ"ד כלך לך שופטה סיה לך
 ולסלוס קשיע . אין סלו' אפר ה' עת מלמס סיה לה' קרני רשעים לנדע . לעקוד סייניס ולפושטי' יפניס יעס ופגש יקרה אפר
 פולס נגר השטס להוקיע . וסטה כא קטן לשות דעמו בצמין הקמיעות ומשפט הכוהנן כו' הנה גיף הקמיעות
פוחוק סאיני הייתי נחר ואומר כי הכותנן כלכר ברשה לבי תודח כו' אמנס כ"ז לחששה ביולמס
כו' אחר הכותב אבל להמזיק בודאי צמין מי יוכל לדון דברים שגלכ ראיתס בן פוטי זה שפספט בינרו
 בפסוטי מילי בעלמא . אימו כעלט מאפת ששפי אלה . אס בור ע"ה . או פוקר ומפקר בלי כוסה וכלימה . ואינו חסניס
 סל דברי עמו אס ביוטר או כוודעה . הלא ככר הודה טנס סאל לא סנין כקמיעות ד"א כ"א מינות ספ"ן הארודה . ואיך
 ששכ לכסות פסכיער עוך כדי דכוד ולכסות עין השטס ככפירה . כאמרו ס"ל חזקיה כשרוני . אפילו ולכשרותס
 וורו רשעים מרשס . מכטן אסויכאה שמו כריותי . ומשוק כעין אדוק . כמטרס באסיקורכות זה סניס דביס . וזה
 כוסר ככל וסכחיס הידוע . הלא ודאי תולין הקלקלה כעקולקל . אפילו סיה דבר שקול . מכ"ס אפר סאיך דרך לנסות
 מהסוכה ששוכרשת על דרך מינות השוכרשת : ואין אדם סיוכל להכחיש ואת . א"כ אפילו סיה כדוד שלא כחכיון לכך .

פתח עינים

קייב כדון על הנגלה יחזי הארץ יראה למונים • ולא יראה ללכב • ואם על הפסח לא נכסיד א"כ צלחת כל מוכסי הפסחאים •
 נאין נדון לא מה שעיניו נזות • ודברים שנלב לזיך דברים (והוא שאכזרונים) ואין פוסטין להם אפילו יהיו טובים •
 אינם מוחזקים לבעל ולסחור הנגלה המוכן • כ"ס מי יגיד לנו זה • עיי יאחין לטעות בזאת להסד המוכן מקנה אל הקנה מאן
 פסין מאן קיש • וזה הפתי לא ידע מאי קאזר • ולא מאי קאטרי רבנן דברכים שנלב • כיו דאי אין אבו דנין על דברים
 שנלב • אלא על שנלוי • ואפילו היה הנגלה עם הכתרי סנקמיותיו כוכת מיהם כאשר טובים • לא לרזון יסיו לפכי ס' •
 אך מתועבים כי שפ"ס נוסמאות פסודמות הנה אליבא דכ"ע : ועל זה בלבד מייב כדון בלי ספק בעולם • עיין באכזר
 המוכס"ע ע"ש בירת לואז • האון • שס תראה מה שכתב האר"י בענינו של זה דמאנא לאו דין • אין נרין לומר כאלה קסוס
 מה שחזק שנכבד • ורובת ע"ג בוגלת מנסה ע"ס המים היודוכים • וכל עונדי אליל ס"ן סר"י אומרים • שעולם לא היה
 אדם שעבדה למ"א • כזה • פטר בפתי קנח במוטמו • זו אה רותסת • אומרים יתן חכוסרו לא יכע • כאשר אבו רואים
 בשוכיו וכל המס היודטים האמת כחונמדיס היום • כי אדון הוא כו • ככל כתיבה היונאת מת"י לא וועלרמו עליו • רן אפר
 כבי סבור ואינו מניט • מנאנו כופר לא יראה שפת כי בכף הקלס יקולט • וע"ו אבו קייבין לבער הרע הנראה כבידור נמור יטלא
 כראה כמזה לרוע • ומה שהתל בנו עוד • לומר וכי מקבלן הסדות שלא בפני צע"ד ואפשר נודייפו כו' •
 טעמא אנמרוס להא בר טיאי • כאשר שס בפיו אייבניר כן סטיאי • וכלי אדעתייה ללא גמיר ולא סכיר • כחשכר איתין
 פבר דברים נדורים נעו"י • כתיאי סברי לוסות ערות אים דברים • סכל טענותיו יסא רותיקס סכל כולם בעלים כתותים
 פמבורים כמברכל • יוגרים לטוא כרוף כרוף לריק יע • והדבר לכלל כפשות הגולה כיעט כוב • וכל זה אה היה
 בדבר בני ידוע • רק לדכנים • כ"ס עתה שהכות חוקוק עיין אדוק וס מניס רבות מוספת לבונה במה לבעל ומרבה אסמס
 כזטראל וכנתס הקדמוני הטיל וזהמא • טלא פסקה חביתו יטיבה של צער וכסר מתמולל וסימח • להכטיילרבים בתורה ברטמו
 ידעה הטע דודק הוא לכלל האוחה הקדושה ויהתורה אורה לא תמולל ולא תכסה עליו • טלא תכסך בוסה וכלייה אמה כולין
 פמוט • תשתין מרעה חונט פוסק ספתי ומסתה לו • מדעה פנין הקמיעות לספר קהלה סדנו לזכות עד"ו ראוי
 לקרות • או לטייב סכך רואות דברים נכתב • חמי סדונה להיות ככלל אפר מראשי • העדברים יונק טוא רותס לפיו
 ויאבולו ספורים עד סכרכו ותתכס • טלא על דבר זה בלבד קייבין לפשות דין כסל ל הלז למתמו של השמוד ולסקותו כפי
 פשטו אשר הרים יד כותנת הנסה להעריך דברי דוע הקודם לדברי דוע סקר איש תופה מדרך הטכל רואה כפליס ידוע •
 אשר חכסרויו במינים רבן לאהכה ברית כרת עיהם להסתעס • פטא ופטיא את ישראל ומעטיו הרעים מפורכמים
 סכסיל רבים בתורה פרק עול מפל כוארו הניא לכ כני ישראל מן התורה והחנות ומן הגאולה היתירה דעתס הס • ואין
 יטלה על הדעת סייה היה כנ"ע • ותלמידיו בניהנס כבור פסתית הסקיע • וסוד הסטיפס לדמוה לדברי הנביא
 שעמה אויל כפר אשר רוח עושים נוסכה כו איט עשתת • על ואת מלאו מתכי חלמה לנס צמר פלגות רמת ווי • תחפטי
 מראות מאין איט כו מונט • ע"בין תורה ונבואה אין תוכט • פ"ו ידוע כל הדוים וכל סין תחט דמוט • אוי מה היה לנו
 במה נברה אגרוסה של חנופה איבא כראת"ה כואת סמונסא ולא על המלנג • פתועב אייבניר אבו כופס כי ידוע לכל כי הוא
 דרע (כונט) כרך ומכאן את ס' • אך על הכורך את הכונט • כרך נאן ס' • אותו דאו להאכילו גמלי רתמים לפנה ודוע
 להטביע • חוסו כגורין וסוכסין לפנוט • לחסן לא ירים איט ור עוד את ידו להטביע כחלאכי אלהים ונכיאי ס' לתעת • וסוב
 עסכל השבח על כרסו הודה ויא כוס עטרה וינע לפחור הקמיעות • טלא יהיו כופים להבלי העושים
 ולס מלא כי חכתה אנוסה יכולה להנליט • ולהוציא דס נעכר תסת סלכ לגמוט • עכ"ו ספיו פכיו לומר סמא לא ידע
 לפתרון או לית להו פתר היו על עוד מוכה כסבור התוכה כדברי התוליס וככל לסוכו תסקיע • באון ואכס
 פתייב להושים • אטאלך והודיעני מתי כראו כוסשי קמיעות כאלה ושוסה בעות עלואות לא באות ולא יסיה • מי ספיר
 לדעת שעות אשר לא כראו בארש יהודי עד הנה עדשות יסמי • ועל היסנים אבו מנטערים הסתתמים כסמות כקורדוס
 עניס בוקס • ומה לו להוסיק טכאוז הכוסה יכלים ואין מוכט • ירכה להניא פסוליס כמולס כלאים להרביע • ועוסה
 שרי ארסי לתינ' וסוריע • וכבר דינו פסות ספי ארד"י • ול להקבלל כמטול ובכף הקלס יקולט • ולא יטבא ערנוט :
 ואלך

ואלכד זה האמר דשקיותא קטן נשיליה מאי דשתיה דמוסיף נוספות מדעתו ואינו אלא גורע . שטיל גלגליס בדרות
 שרכים לשמות לחם על הנפש . אפי' כ' ראה שצחופסת . חכס יודע פטר **להחזיר הקמיעות למרת קמס דחניני** .
 לזרע מוריש ורע . לתיב' וולדופתא אינו שייב אלא הזנניע . למרת ידוע פשתא נכנא לפנות סיה לו לשיבו לאהדורי ותי
 לחרייהו דמי הקמיעות שקבל הלא יטלם כראשו ולא שדי איכס ותי בכדי . אכן איין ראיון אפילו לזרע כ' כלמית א"כ
 חסתינן שניה כ' כסוד א' לנלח' א' ולא ליכול בלה ופרי . כנא לקתה מדה ד' שהרי הוא כפס קיכע . ואשרי כל זאת שלמד
 זכות על הדיוט כחסיית את הדיוט ופסב שצויה לכנות . והזכיר וחכס שלפגוע בכבודו בקהלו לנגוע . סוד להפג
 נגמותו להחליטו בפושע תעה לכני כשיתי חסות . את אשר ספר באזכרו **סכתן יד לפושעים מאמיני ט"ץ**
שרי' ואת פושעים הוא כמנה כי יאמרו רב לנו חנא דמסייע . ומשאתו יעלו להריח רבים
 כ' אשר צע'ה מאר פשהה המספחת בזאת המדינה כו' פרקו עול תורה והפכו דא' מכו' וכל
 מלות ששה נהפכו לל"ח וכל הללוין וחייבי למ'ע יחשבו כו' ואומרים המבלעדי אגשינו ונדולינו
 אכחנו עושים וכל אשר ידבר בשסה אינס שומעים כו' אומרים פלוגי החכס פנהר לנו השדן והוא
 גבור חיל בתורה והנה על זרעו הקמיע . חולין טלחן באילן גדול כו' והן כל'לה היום בהיות יוכחן
 הכומר חי א' כ' מה לך עוד לדרך אסורח' לך פה להסיב ולהנדיק רעע שוטא ומשע' קולע אל הכערה ולא יסיא
 וכולן תולין ענין באילן דטולה החזיק את הרכים . הא ודאי אפסדה לקמיתא יקל חן סתיא כפל גודו אילכא ומלכותי חכוד
 חיותא ויתמותיה ולא יא עוד לטכסול עון לבית ישראל אלא כריך לשרט אשרע' א' והאשדה לגרע . ואשפ' פ' קודר וחסתה
 חוטב את הרכים ולעשות חנה שלא לקיץ אילן הענה לקנינה חיסים רבים וסיא עוד פרוי מר סרדל ומרע . ואיזא
 סיכודו פ' ס' מ' דאדם הדומה לבהמה הלא רודף הוא ומגילין כפשות רבות כנפשו . אף כי ענין' אנו על השבת אכרת גפסו כמו
 בן אולי יסיס כעפר סיו . אולי יסחקה להניא יקר חולל אס' ירנה קושי ערפו להכניע . הדי דרך הקיים לכניו יפנה
 אליו ויושע . מוכרת' הכסיל שהקמיעות הללוהס לקיץ מכאיב וסלון ממאיר לבית ישראל כפי מה
שיש לסמוח פ"פ הנראה ומלאו המינין מקום שפקרו ואין חסונחם בלדס כו' וכחן כדי דבור אחר
אמנם משפט הכומר אמילכו לא מחלו ביה צוקי סריקי כו' וחלילה לנו מלהרהר קדש יאמר לו
תורת' לככסא יבקשו מפייה ואין לך חך מלוק מחכו עו נכס רעבה ככלבים לא ידשו (שבעה לטויה נכרא רבס)
 כל סר חתוק שחמו כ' דכר כסיל מריסיה לכיפיה מדרים . תרי' תמייה איבא . הכא בן שמונה (את ישראל) בן פקיע .
 (סלוקה בפסיק) וקלוט (כחין מהונס דמי) ע"ג קרקע הפרים . ואס' מנא המינין מקום שפקרו ואין אומר הסב . איך
 יקמו תורה ופסא עמא ואין לך סך שחיתית לטבו זוא' ה' חתמת . ככואר הלז אשר הסכים לדברים כסלים וכמנא רץ לכאר
 שפת' ועלמה זה מוסה תע' ד' שסכו ומידיס : אפסר אנלך קמוד הע' פ' (עון זכוי) להסכיל . להאכיל לרעבים כפתן כואת
 כלבים . לענד כהס עורות לכמוב עליהס ס'ת באזכרות כתובים לשס"ץ סר' כיוו שמושין כת ארורה וז שכומר זה הוא
 רכס וראשם כידוע לכל . לכן אפה החזיק באזכי כלכ זה . לולי זאת א' לנניר שיוכל בעל סכל יהודי כשר שתוכו ככרו .
 לומר כדברים האלה לא יכוס . ולא עוד שחלאו לכו לפתי זה לרדותו כתוך כיתכו את השלכות שמים אתנו לככוס . כי ראה
 יפה כסו' **ללאח במרס ולגזור כרו על המדבר סרה על מין לוי' ונוריה יהודים ולהחזיק במחלוקת**
כנרו וקורא אותן עוברי עבירה הלא ישתומם כל הרואה דברים הללו לקום שועל לננות בהפנות אריות בתורה וכינות
 למפות כיר עושי עונה . לנדע אשרו ולעקור עבודה זרה . אס אמנס לא הנישו ענוותיהס כעס' ג' (ולא רנו כי אס דווקא'
 ככ' החשוב כישראל סדנו דין זה) עד שעינותיו ילכדונו את הרשע ונכבלי שאתו יתמד . כ' כוא פסל את כל סכתי כדור
 הסכרים וכאר כמורים וכלדי ככרים יספיק העה הכשירוהו והמה המלינו כעדו כמשפט חידר' . ואיך לא יטשו גס הס אפ'
 סלהס למדוד לו כחדתו קרית סכר' ולא סכך כו' . כאשר עשה כן יעשה לו נחולו יסוב כראשו . סעיד' ה' אוהב משפט ולא יטא
כני איש וכיקוד כני ג' ק' מוהרס על כן . כי אכותיהס ככר עמדו כפרן הלז וגפרו דר' עליהן ועל ורטה לרדוף ולהדוף כל

שיהפוך כושי עורו והוא לכל הרשע יתר תקוה • וכל מה שהגויס אויביו ואלו יאפו הדברים שהשמים ינא רשע • דיינו
 ששפנו על פניו והודענו בעולם • כי לא אלהינו ישראל ואלהינו אלהי ישראל ומושי • ומהכבודן כפיו שכל כדו צדק
 להכניס ולהכניח היען שכלנו ויחזקנו בתוך סבו • אף אם חרות פתים בקרבנו עד שכתבו נקב • תשבר כדו על סינוס •
 ותחילתן שהיא לשם שמים וסוכה לסתקיים כרוך ה' אשר גאון ודום חכום • וניתן נשכו סכה ועל פארו סרתוס • וכתבד
 על דינו כלי ננוע • וכתקדש ה' לעיני השמים להודיע ולהודיע כי יש ה' בישראל בקרבנו קדום ויהודי כסר עוד רד עם אל
 פעם קדושים כאין לא יסיר תורתו עד ינוע • ונודע בנוי ורעם כל דואיס יכירוס כי הם ורע בך ה' כו ינדקו וכו יתהללו
 ועל תורתו ואלותו יסכלו מרפת אנוס ומנדופותם לא יראו מהזכס לא יענו ולא יקילו והיו כאיש לא שוטע • נאו כתן
 לעמים ולקיו למודטיס ולסוטר לוע • וראו כל עשי סארץ כי ה' קרא עלינו לא מאסם ולא נעלם לכלותם הקיס להט סוטיס •
עשׂ וְאֵינִי תַמָּה כִּי וּבִפְרֵט עַל אֲמִי כִי מְהוֹרֵר יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהַנְּאֻן הַזֶּה בְּמַחְלֻקַת הַזֶּה כִּסֵּר לְהַכְרִיעַ
וְלֹא כִי קָרַב לְסוֹס אֲחֵר מֵהַדְרִים כִּי מְדוּעַ לֹא שֶׁס נִפְסוּ בְּכַפּוֹ לְכַזּוֹת אֵלֶּם הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת • וְהַסֵּס
 סדה סהנר • הוא רבו • הרי עכשו יחור ויאן דמותיב וולס קמי רביה כו • כ"ס ססכמה ווקנה ונדולה יס כאן • היתפאר
 סזנוק על סמוכ בו אף לא ירא סהסוות בנפלתו והסבלק עורא רכו כמבלק ממכו מורא סכינה • אי לדור סספטוס אס
 שוס עיסס נפדיס פני וקניס ילכיו סריס סכרו כסלן ויחלל דין ריש קטיע • את מי הנדת חלן עד עסי סססכות אוכך בקרבך
 סלן הך כאיש סיל סתולע • ודינ סורס מכמות וקלע • הלא יקומו נוטכך סתאוס לפתע • ינרס כחנץ סכך ויטבר
 סלתס • סול ססלך ערף ספיק יקנץ עכסוך עד הנוע • או תכיר ודוכך ועאמר איך סכתי מוסר ולא סמעתי כקול מורי
 סלעדידע • ולמה לא יסכתי סגבר להססוס סנגכ אורן סל סכסיס סריקות סדרס לסמוע • להקסיב לסכמה סוני וואף
 סלריוס אל ה' לקרב אל האס הנדולה סואת מודע • היתכן לקטון סיעלים לסמוד כמקוס גדולים להסחדר לפני סלך • אף כי
 לגנות כרסות אסריס היסדר עעמה לסוטהו סעלך אין ידוס לו סיעמוד לכך אס ססוקנה ידן כי יקיסוך כתרנדולים יקדר
 סוקך דין ריסיס סניס • כ"ס סעסס ומה יהיה עוד על הכומר לנקות סלמו כבד כתב כו להחרס כממן
כִּי הַמְּאִמִּיכִים בְּשִׁיץ עַד חֲתִי טָפַן אֶל אֵן כְּדַכְרֵי סָקֵר טַשֵּׁי • כּוּזַת פֶּעַם רֵאשׁוֹנָה הוּא אֲשֶׁר לְסָקֵר סָמְרִים וְלִשׁוֹא כְּשֵׁב •
 ואלס ככר לפני סלסיס סכה • כמזל ככרי מודע והוכה את הרבים כחרס סהסכיס על מלמיני ס"ץ כמודסס ככרו סל סרל
 וסדיין רוני להכות את השולס להכסיס הידוע • וסעה סמרמה גלויה סה נס סעגוה להסריס כסמו • ולמה סמוה לאסריס ולא
 יקניס סמוה כענינו ומנה בו יתר מכלותו יסריס יכתוב יקתוס וכדסוס יקבע • אלס ודאי כשסס סוכ כדי סוכל להסלע
 סלל כן ארוה סלו להכסיס סלוסי • וכאסית ספילו עושה כן הוא סמנו אינו כאמן עוד • ססרי סוסוק כסרן והרי הוא ככלב
 סכ על קיאו וקינו יונל עירי דסיו ויאן לו תקנה אלס סכירת יסרו לסמוד כרכיס (אמר סססאוו ססורסס) להסודוע סל
 סזנותיו לסוב כססוכה סלמה ולכקס כסרה סעובר על פסע • כולי סאי ואלני יס תקוק לאסריתו ולהכסירו סמר הנעלס
 סארסו אסר כלע • לא להסיף סל עוכותיו סכוסות ואלות לכעלה סוקס אדס ילע • וסע ג דקלל סלכו ואלהיו הוא כס"ס
 סול גרסת כוסנת היא כראש"ו נעסו איס גרוע • מוס קכוע • אינו עובר כי אס כמי סל יתרסן וסמר על דסשו וכתבתו
 קדוע • ומוך לססכה יסכ כסרו'ס וטרוע • כל היום ינוע • כ"ע ומה יוסף עוד מעולס לא יכס חקלה מת"י
הַכּוֹזֵר לֹא בְּהוֹדָאָה וְלֹא בְּזוֹס דְּבַר וְלֹא שְׂמַעְנוּ מְעוֹלָס שֶׁכֶּסֶל כִּי וּפִילּוֹ בְּחֵסֶנֶת חֲסִידִים קִייַם
בְּלִימַד אֲמִידִין וְכָל אֲוִיבֵיו יוֹדוּ בִּזְהָ כִּי אִי לֹא מִי סֵאִין לֹא כּוֹסָה וּמְכַסֵּי הַרְדּוּ • וּמְסִיד עֲדוֹת סָקֵר כְּסֵב סֶהֱכִיִּם
 לנעל סקר ככה יהיס כעור וריק עכיתו וויניע • כסו לכזו יהיה לסמה ולסרקה כל סרוסיה יסוס יניד כראשו ויניע • על
 סעסוסי סל זה סככוע הנדוע • סכוכר ככל סלפילו אוהכיו מודעו ססוקיס אותן לקל ככב"י לסכור על דבן אכינו סכססיס
 וכאיס כעעכות מוויסות וסואכות לספות עליו ס"ס סגדדיס אחריס • סככ"ו אויביו (סאין להס דכר עמו רק סלסכח א"ס
 סכן כניב סל סכסאך ה' אסכא • וולת זה ודאי נס סס היוררס לכסות סקלן אס סיה אסמר סלס לומר על ד"ת) ויטוין
 כסכור ססזכס ס"ע סמכא סכי סעמיסך ד' דכריס ססעככיס ססוכתו נגד ס"ס קללות וכל זה אינו אסר סמלס קללות ססעסין
 עליו כניך וזן מועט סעס כואו לקסלה אלסוכה • ועיד כמע סקכלו סניו סג"ע סג"ק • לקס ססרנס ססכילר"י סוויין •
 כאוס

כאוס

פרח עינים

באזני שריו ואמר בשם אלו ערושים וכן כפי א שלן לילה נכות האיש תס ויטר כ"ה קס"ה ג"ס ס"ט דקלה המכונה
 ראה בו קלות ראש שזול כנפי ו וזה האיש וכ"כ היו מתקלה אוהבים אותו כנפסס וסן אז הרגיש שאין בו י"ס ושאם בו
 וכן השר כנו של אחד מאוהביו מ' לשלוירי שהיא אחד מראשי אוהביו המוכרים נשמות עליו (משמת היותו מסופנו חנד
 אשתו ועריין ארוך בוקסור ככלב) והיה נכבד הסי' לברוכשוויג אל תלמידו המומר טסס נכית מסופנו כוענו ידו והמתין
 פוד שוד גכר ידוכקן סס עטר להמור ה"ס מינות סיכר הוא בעמנו ע"י סופר לכרי שהסטים והעלין דברי המבור לטומא
 כל"א אטס לועו והתרסס כרני ככף להדפיסו ע"ס המומר להיות לו פרקליט אל השי"ה לזכותו כדיוו והכס ככיותו בדרך
 מ"א בכוקר חיר הסי' אל הנער הנ' המלוה אותו טרונה לילך לשם כסדה לעמוד בתפלה (כסוף דמגלי כפקתא) ונדר
 ממנו אל המרה והנער ידע שטעה כרני ולא כעל ידיו והניע אריו אל המקום אשר עמד סס כרשות קנת (כסבור של
 יראהו הנער) וזהו היטב איך לקס עונות מתין אפונדתו וכתן לתוך פיו ואכל ככלב ע"פ המרה בלי כס' יחשטיית כרני
 וביקום שאיר שהלך סס לעמוד בתפלה והו מנהג מכידות שלג' והנער סיה מסרתו כן אוהבו העבוס ככל' ונכוח
 סכר הדכרים לפי תומו כפי מאהבו והס נומרים בו נוסת יקיס אותו יהוא עמד בדבריו והוא דבר שאין לו ציור סיכיה הנער
 מלכו דברים כאלה בהיותו נער כמור מאוהבו הכתון למססו יהוא פקס ומסכיל אמנס מה זה נסכס בערך שאר עסקיו
 כרעים ומסורמים כעולם מאו גה כפראג נס כמ' להכיל כל תועבותיו קצר המנט מהסרתו הן כדברים שבין ארס לתקום
 והן שבין ארס למכרו מעט עשה עולם הפקר אלה כס' ונאוף ופוק ירי מרעים וכל ימיו נתפעס באיסור ואינו סכס' ומסורות
 דוחות עליו לקלות כסה פסמים נתפס של סקר נשכע מי יוכל לכאר כל ס' הגדול שטעה ביד רמה וכפנות שפטע ובהרת
 גול ומסורות וזה כוין שוד יותר שכתיו מסורסס מה שטעה ס' המומרים המסויקים ביד ומרפוסים ככל יוס דברי מינות
 כשכילו ומתפארים בו מסויק ידי אמונתם לזה יאמר טועה סכל אויביו יזה כוב שהוא איס ספיד לעד וקייב לא הניס
 דבר לכסרים ואנ' מה שהכטייל רבים כתורה ובאמונה לא יסטיקן כל אילי נכיות לכפר ולא כל עורותיהם לכאר דברי מינות
 ואסיקורסותו והפכו דברי אלהים חיים וכמו שגלה על עונו זה העלין כעמנו והוא דבר מסורסס סכל המיין הרעים שכתאלים
 בו תולין והרי הוא כירכסס כ' וסכריו יממשו יותר גרוס מכני שירב' כפרהסיא עשה לנרבו ולהנאח בלבר ולא היו
 ככרסס ככסלים בו אס לא כאונס וכפיס' אכל זה עשה כניס רכות כעמקן מעשי וכתב כפרים למרק א' לחד לעבור על
 כל התורה ולא ימס' עד שטעה ממונות עבירות ומעבדות שטורות חנות ימקוניס הקליפה להכניס כאשר כל המיין
 שקסים הללו תולין בו שחזרו למד ומכארו כאר שסס שאכו הוהמא שהוא כעמין כרפס כובע וגס בקלה אלטונא ככר
 פתסיל לכנכך ארס העיות שלו כמ' ע"י אכסיס טרכו ללמוד סכסס כקבלה אנלו וגס אכל כנו בער מסובל גדול כמורה הוא
 גלה לר' פ' שהמשיח הונרך לבוא לתקן טוס המשוס שלא יהא עוד מדפה לנו וגס אל לר' שקלל את ס' קלילה לקלל על
 ס' סנס רכ גדול סכס אליון האחיין בו וזה היסיד סקר ככנס כוב ומכרך אותו כקול גדול הלא קלה מסכס לו במארה
 יהא טרוס ומס' ע' חי הכותב כי לא מאהבת וסכנת ארה באתי וכל הדברים אשר באמרו וכסנו כאן
סקלחי צפלים לרון לכף זכות מקנת טכוסה וי' להאחיין ולקייס שלא עשה מאהבת ארס כי בודאי אי אפשר שיאהב
 את הסי' גלבו סהרי גלה על עונו יותר מזה שידחנו מלבד סודה לדבר נס בעיין הקמישות כפירות ולא במידות סכסון
 לבנו הדיע א' איך אפשר לנייר אשילו קנת אהבה לאיס סכוער כוכ אשר מאהבת אכיו סכסמים ויין האסוה של עס
 ישראל בני הסי' אס לא מי שהוא מאכטי אמונתו הנפכדת כטיט האסיקורכות עד נוארו סוקס ואין א' וכל לכפר
 כעכסו של הסיין כל כך מה שאסרה תורה כ"ס שלא ידעו ולא הכירו מעולם רק מכי המוסע אשר כיוסס לויכוכ סיגיס
 עזוסה על סר' ס ובנוון כלתי מתקיים כוכס ומ' לרון לכף זכות כו' קלילה לרון רסס גמוד לזכות והתורה אמרה לא
 מכסה עליו ושיין כע"ע (ונתלית דן לכף זכות לכית מדות של סודי כר'ו) הא על כרחו זה העלין אינו אוהב נס לאכני
 שססמים רק אוהב עמנו (על כן בלי דעת אהב רע מסוב סקר מדבר נדק אהב דבר בלע) וסונה כדבר סכריו הלוק רק
 סל מנת סיקרא רכ כפראני הככה סוון סוא וזקסס סלק וכסר לדברי שהתלות כאלה אוי לו ששלכונה של חורה שהסקיד
 וסלוקו של אסיקורוס עובר ישראל עמנו אכל סכרו כטוס לו עד אשר ינא עאלו ודס יענש וזה אוכיף שוד לדבר נחף

ויהי עתה עוד אחד שתחית אגרתו שכבר נסור קצת משנתו אולתו ושיער בנפשט שלא כן תשם וסדיין סוחר כשרו וכוונתו כרונתו
 באחרו המיבו אשר דברו בו ולא מקרה הוא בלי פתח ע"ו ודון לנוהמיו כלכל סל על קיאו כעמדת וייק
 (ואסילו יהיכאל ליה טעותיה סנודייפו . וזה לו כינועק של סס"ד פרנכים שהעליעו סס שכותב והמריחו סתם . עיי שכתב
 סנאסיעוס והינאיס . ואס סנודייפו . ונקי סוה מעון . המוייק סנודייסא ויקול עליו סמרס . ומה אכפת לו . ומדוע העו
 סניו עוד . וכבר הייתי מופקס שלא לענות כסיל . שלא פר הנגסה ה' א' אס לא מדאנה מדבר כי דביעתה ע"פ
 סמכניסיעס עמון כתר שאינו שלהס ולא רכיס יסמיו . לכן על כרפי הסינותי על כל דברי רש ודברי מרחה . להראות
 גמין השמש שכל דכרו סבוריס וכחותיס כסבר נכל יוצרים ופרסי אדעה) ססס בפיו התעכלן אחין הקמיסיעוס כעל הענוסות
 עמואנה עוייסת ויסמרה כסער וכוסת ומתן טעס לסנד כחון כלפת וכבר נכתב הסנוס די נרכו בגוף סכורי הוה כשהסנפי
 ס"ד שפועכ א יכשיר צורק הסקרים המכוסרים מוכד פוער . נעס על סוה סרביע . והכל סולך אסר הסתוס כי כסוף היטיב
 לעשות לקבל ולסודר לנ גדולי הארץ על דבר סמרי קוסמיס ומינות ארבעה המה חדשי משחית
 לפכינו הדיס ותועבותם הודיס . ותבלית דכרו כי דבר ה' צוה ומלוחו הפר וכל דת היהודיס כופר
 בו ע"כ פורו כי כנר נתפשטו הכתבים ברוב מחוזי פאדליע בו ועל הכומר יוכתן סר"א מוטל ותר
 בחיוב להסיר ממנו עקשות פה הרשעים מאמיני הש"ץ סריי סצמדיכחו חולין עמון בו פי ממנו
 ילאו הדברים כבושים א"כ כסיל לך הלא ידעת הלא שעת הלא סונר מראש לך פי הוה סמכר ספרי קוסמין . הלא
 פוה הי"ן הרע נודר הסיודיס ומה לך עוד . הכסאר לך פה עוד לדבר בפני גדולים העומדים כפרץ לנדוד נדר על בית ישראל
 להגילס מיד הסודר האורב כוסתרים כראשו יניס . והלא אפילו ע"פ סני עדיס יקוס דבר ומסייכיס ראשו לסלכות סמוס
 ואס ראשו לע"כ יניס . כ"ס שכתעט פה אסד כל כני סדינה ומדינה סוניס ואחריס שהוה הסכבר ותלו עליו כל סלטי
 סכוסרים ולמה תולין בו ולא כסבר ולמה לריק יהא יניס . ומס"ע ע"כ זאת ימשה להדפיס ח"ח'כו' ובוס ימקה
 האיש מטון וכוה ימה דבר (אס"פ ספדיין לא היה מספיק כלל . כי אכסי כתי ה' א' לתקנה אלא כדיתה או כסניות יניס
 כרע . אולי יס תקוה מיהת הכלה פורתא מיהת הוה) אכל יניד נא עתד קייס דבר זה להיות לכסות סיניס סקת סרי שלא נקס
 עמון כלל ככלי דעת ינוע . אל על הסודרה והעויבה ואל סטר הסוככה כהרי כגלכוס . אוניו סכניד וסיניו ססע . ובל
 סוכרו אומר אה לראשו אס מקרית סוונססס . הינדק היטלט הרוחה וכות לרעס מוטלט . ומסליו כסכס סוכוסר כותר
 שחא כסלומכנס כסוה לו סיל לרעי יקפיל וסרסיס יכפיל על סעך סכין לו יגביה אוחו ויספיל ואוסו לארץ ספיל זאת עמון
 ספסיל . וכל מאורי אור האפיל זה דיאפיל . סת האליכס איסיס אקרא גדולי הדור סוכס' הסורה סעל אלה סמאסקו .
 סונו דיניה ססאי נכרא סולין סלך סלוס אסר לא נכוס כסמי עמון ואומר על סטאל ימין ככוס כססר . וככלל האשין כחורי
 ישראל לסרף כרעיס . כדכרי ככואה וכתיבי קודס התל ומכעט כרבותיו ומותיב סלס קמי רביה . ופותר דכרי הוקגיס סכל
 סזירסס למנכת סכס"ל כנין סתורה והכער סלו נא סולק עליהס ומראה גדולה סיוכל לספור דכריהס כדברי סכל וריק סוה
 כתוף ומרע ספויק כיד סריס . ולא ידע אידק אחרי רכנן כדון תורה ואפילו דכרי עכשו לא ידע : ומעפעס לקייס כלאיס
 ככרס ססר ואומר באכוד רשעים סשתכס רנה של תורה ככסור סרע סאבר תורה . כאלפת כסעט אני אומר סוה סכסיל . גס
 כוה סלנסי כתי ס"ן סר"י . אס"ס סגנלה קנת סספוריהס . כי הרבה כמות ככוסיעס כסנאיו כסס . כלסר סרכה סיני עמואה
 וו ניכריס כוה סולין כעד ספית ומדיע אס ישראל ככללי . סוות סונכס סנוסס כמדס כדוסה לא עכוסה . וגסות סרוס סינון
 לעכוית סל תורה . כלסר סריאיו ככוסס סכוס . דלא ידע אפילו כסותא דכנן . חססכר לרססיס כתי סל"ס"ן סר"י סכרו
 סל אייכניד . סנודייס כפראנ . ולא לפנס סלך ורור אכל אורכ סדע . אלא ספני ססזא סינו ה' מילתא אסולטת כסנ"ך ומתן
 כספני ותלינן ככריתא וכתוב רוסה כסיליס ירוע . אף סה לעשות לויס סנתסוור כסכר סל סקרלסמן כנוס כניס . וזה
 יסוקאל כן כו' סלו לכס למופת אסס כל סמליניס סמוטעיס סלו ללכת סס אכסי רעס . כי ירסקו פניו סיסס . וכני
 כולט קכנו סארור סס ארור כסעס כרמין לעת סמוט רגלס סול רגלסי סוקס . יסעו וזין מוסיס . לא יראו אור כסכר
 כסאקיס ולא כעסרמן דקיס :

אצ"ו

פתח עינים

אצוני לפני הקורא בצדק אגרתו של הנרי אביר דפפ"ר להאב"ר מאמשארם מלה במלה למען
הרע האמת ותביר בטעשה הרמאי הלו הפשין הכוזב הע"ט צנוע מה ראה על בכה
להחויק באזני כלב שומה יומה אליו הגיע

ב"ה וירמיישאיזום ר' ח' אדר שני תקי"ו לפ"ק :

בתרש אזה נהסך ליהודים מינון ואנסה להגלה ורוחסה לכבוד אבו' מחו' פביבי כבוד הרב האלה"ג האלק המפורסם כ"ל
פ"ה פ"ה א"כ ד"ר"ה ב"ש ת"ש הור"ר אה"ר ל"ב כ"ו
א"ש יכתובת ידו הנישני ביום איתול אשר ורומי בוריות נודך בענין תוקף השם"ד לעשר לשלמו לק"ק העבור
יכבר הקדמתי עמיה לפימה שתיקף מהגיע לידי ותמול שלום אגרת שלהם ע"ה טעשה לאשר התראסה
מנוע ליד הקוסם האב"ד מה"ל י"ה פ"ה תיכף באזני יוס' ערכתי פס"ד הלוא של דעת נכתב בכל תוקף היותו עויל עד
שאין אגרת כלום באשר סיני דחר למכס יביתו וסס בתבתי בשולי הידיעה שכתבתי הפס"ד הנה שלפתי ליד האלק
אכ"ר דק"ק אהשטרס שאלא אז דבריו"כ לבוא על השתוס אש על גוף הכתב או ככתב מיוחד כלמטן קורה שיעלה פניתי
עברו זעין אותה הנוכסא הפעיל ובהיום מהניע לידו שכבר בפסה המעשה שהגיע לידו התראה כו' פד תומו ר"ק
אש רנס יוס'ק בדבריו"כ כעשה מידוע לו בסו"פ ר"ה במדינת סולץ יוכחו בן מה שכתבר לו ונתון אגרת רכני אשכנז
שגביע לידו מאותן שלא באו על השתוס יבשית מאב"ש של הרב חסידרא שכתבוה לי שכתב לר"ה פשי"ס עד שנתון דברתי
בכר גדול התושבות והשואות של תעשה המין ואשיקורום ר"ק שהתנגל ענעו על מה שלא על השתוס באשר שאב"ש
שתקף ירי מהרב ה"ל ששם אהד לבד לא נמצא כ"כ חסורט שפעלים רוב דבריו באגרת הנוכר וכל וסיכתוב ר"ה קודם
כוכס הפעיל וכהסם שהגיע לידו כו') ומכס בנותי יבין ויאכיל מכל דברי כוה נכונים ויוכרמים לכן יוס'ק מיליש
כאזות נכסוהן קודם הנוכס והן לאשר הנוכס אש על גוף אגרת שלי ואש על כתב מיוחד רימול לשלום העסקה מאותן
אגרות מהרבים הידועים לו ומאותו הנוכס שיוסיף עדילים וכל זה בוריות נודך אשכנז בן בתוך כך הגיד לי הכ"ה הסוסר
הלו כנולאו הפס"ד ששם קלא דלא פסיק מהרב מילא שלי נתקבל לק"ק פראג ועכ"ל לא חשתי להאמין בזה כלל כיון שנכל
סבינותיו מה ויחוד מהרשעים כק"ק מכהים לא נשעו רמו ותמיהא מה הענין כלל וכ"ה שר"ה דהוא מרא דאתרא מה ויש
לו חסידותיו הרבה ואי איתא דהכי הוא שכתסה איו"ה מעשה אותן הרשעים מוסעא הוה פשו ונס ר"ה ה"ל לחידע לכן
בחרתי בלבי דסקר תולט הוא עאילו הייתי יודע שום דמו כוה הייתי מוכיר בעם ד"ה ממה שכתב זה הרב מילא שלי כדאמנס
לכל אשר ואשר מהרבים האלוים שאף מידוע לו בכירור מכל תמינים החסידים והתושבות ידועים לו ג"כ ר"ק מביקא
מאתנו לפום של כבוד פודתו ומפני קילול השם לכמות קנת על פשי"ס ולהקל בדיוו כאשר כתב לי באשת עגלה שפה וארוכה
בוה וכמו בן פס זמא כתב בן לר"ה ר"ק מביקא איתול הניס לירי אב"ש מעולין וסס כאשר ג"כ שהרב מילא שלי הראה כמותי
שנתקבל לק"ק פראג ושי"כ עשה מעשה רשעות על רשעתו והסניד בהרב אכ"ר דק"ק לבוב מאר ומאר שיכנס ענמו עלכתוב
שום ענין משום כוה באשר מדבר זה זיק לו בענין הרבנות דק"ק פראג והוכרך ליה שכבר עשה האכ"ר דק"ק לבוב ואסיפה
גדולה של רבנים להשריעו במותל ולבוא על השתוס עם כמה רבנים ולשלמן לכל המדינות בישוד לזדיונות אשכנז ואשר
לו כמידע שעתא דעילתא מקבלתו לק"ק פראג הוה ש"ה התפעלות גדולות של המין המפורסם וכמו בן עשה הרב מילא שלי
בעדינות ואלין לעכב על ידן ואף שעתתי הרב הנניד תהור"ר פייס לגדא אבי כלתי אשת בני מוסר"ה ואתו עמו הוה
הנניד הקנין המפורסם הוסר"ר כשרם פונס המד דגליל לבוב הסבינו מניהס באשר להתקוק את לב האכ"ר דגליל לבוב
מינאו על השתוס לתלות דבריו בכל יפוי כח ככ"ל אשכ"כ גדול התפעלות של הרב מילא שלי ביטל את כולם עד שלא נעש
חזה דבר ולא ירענא מה אידך ביה בהרב דלכוב ששמש לדבריו כיון ששוכרו כנרו הטעשה בן חשית הרבנות דק"ק פראג
לכן בקשתי פר"ה להודיעני ש"ה האשטרי כנולאו דעוכרא דק"ק פראג אש אשת הדבר או לא ומה דשתו ושתו בזה י"ה וכ"ה
ליושאר א"ה דעתי לשלום עוד פס"ד כשה ליד האלק אכ"ר בהנוכר שששכתו בא לידו כ"ה יום איתול וסס באזני
כס"ד

ורודף מלאכים במדרגה גבוהה מאד . כאשר ספר לנו אדם נכבד מאנשי ת"ק פראג . וכך היה דברו בסוכי חסידי לבי תומר
 אמרול השם הגדול שעשה כהיל זה נוצע לביתו בצע רע . שכתב לשני אחים אשר היה להם ריב על עסקי חמון . שלא
 בעקבות ואינם תחת רשותו בלתי כקרא ולא בשאל זהם . וכמחשבו מזה כתב שיכיו במחונם . וכתב ופעמו לכל אחד בפ"ט
 שיכתוב לו ויודיענו ענין הריב שבינו לבין חברו . ויסיכו אותו דבר כל אחד לדרכו דרך אש ישראל כשיכיו (בלידע אשר
 עשה . שכתב היאמפיל נס לרעהו) ויטב אותם דבר לכל אחד בפ"ט . ראש דברך טובים ונכוחים . לדין אתה כריבך אש
 דעך . ויכה מטרא לבי תרי . ויהי כי כתראו יתע טני בעלי הריב הללו . ויאחר האחד לשכרו רשע למה זה אתה עובד אש
 שלי . ראש כתב כירי ערש דפראג הסגדיק אותו . וכשעו עקרי יתמרמר נדרו . ישן אותו מה אתה בליטל אומר .
 ויזיא נס הוא אגרת יאספיל מתוך סיקני ותפוכס כודנה הוא כריבו . ויהי לנצח ולקלסוגרס ח"ה מאד לאזניאלעו על כל
 לומדי תורה . אשר היו לכוו בלואת בעו"ה . כך סיו דברי האורח שלו אשר עבר עלינו סם . והלך ללונדון אש עטיר וסוקר
 גם אחריו היודעים סגור על כני דרעוין סיקסו אשר מפראג (אשר נודע היותו ומכת ש"ך שר"י) להשגות מל טהרת וכשרות
 תקום שלהם והנשים הטובות . ושקו לענו עליו . גם עתה מקרוב עשה מעשה מכוער מאד לכתל בט ספר מיתן כיריעת
 עסקמת בזה רבנים . נהדק את המגורס ה"ה הרב המובלג כמוסר"ה העשיל בר"ו בנגשל הרב ר' מניס ע"ס (נוכח של
 יאחפיל) ירד עמו לסייו וכובו כל אשר לו . ושלם יד לשוכו כחכמי כראר הכשרים שהיו באותו מעשה . וכדבר הזה כתקיים
 מדה נמדה לא בטלה . וכל המסניף לרשע סוף נופל בידו או בנו . כי ר' מניס זה רב דומיגראד . היה עד תהדר מסייע לדבר
 עכירה . שועע לענת ניסו יאחפיל . להיות מעיר לעזור לרשע אייבשיר דבר ככלה שלו . כאשר הניב את אנרעו בלידת
 אידות שלו . ובעו"ה שלם אתו ר' מניס כראשני נכסר בקונת ימים . שהיו עותתו בפתחו . וכמו נעסם ברשעו של יאחפיל
 זה היה סכרו כתר יוניתו להסלים עתה ככתב סכרו . הן אלה קנות דרכי הקורח הנורא הלוה מלינו של הפוסק אייבשיר
 ושוד משמע ודת מה מספה על כיווא בו הפוסק טיפליר . כתר לומר ותבתין מעשה זה הנטפל לעוברי עבדים . יהי סלקו
 עשה (אש"ס שעתה פושט טלפיו ומראה סמיו ברודף לאנשי ש"ך שר"י . אין לבטוח בו . כי הוא משענת קנה רזי
 משפט . אשר יפתך איש עליו וזא ככפו ונקנה . בתפסם כך בכך תרוץ ונקשת להם כל כתב סודרת וכהשענט עליך משבר
 והעמדת להם כל מאוים מאזני סדק ואכני כוכ) כמוהו כמוהם . כאשר תכני העולך . בניס לא חמון בהם . איני לדור טכך
 גלתה בימיו . אה הם שישנים כראש קל . לדון ולהורות את ב"י . נכועים בלשם סקר כסכרו . ורעבים כשאו אות"ה הכא מנכות
 ברופה . בלשם הקלוקל . נפסם לאקנה . ותפלולים ימשלו בם בורים שאינם יודעים דין ודת ולא טוס דבר על כוריו עמי בענו
 ישאל ומגיד לו כל העקל . ע"ו ידו כל הדווים אין לנו להשען כאש על אבינו עקמים . יטלם שלאנו ופנסה סדרך יריס
 המכשלות אכני תהו ימקל .

העחק כתב הכא לכאן מספר"א מאיש טמנים י"ו ל תוך אגרת . מפונן שיעתי שהידוע משתדל ע"י הכרינים והכפרו
 חמון הרבה ליעכאל . כדי לקבל ולרכסס . והזון יגד . ככראר ספרויו כל הלוח בתוך ספר של ר"י סכרה
 גאבוא אל העין . ור' יכתב לשם שהוא לא כתב את הספר שלו . ואש"ו כא לשם למדן אשר טבקס איפסי בה"ה ליתן ע
 ספר שלו הסכמה . ועיינו בתוך ספרו וראו בתוכו הרבה מה שכתב בעס"ה . כאשר הוא כתוב כספר שלו ואבוא אל העין .
 ולא רנו ליתן לו הסכמה . והכרינו ססעוד פסח בנס"כ . כל מו שלומד כספר שלו הוא באמונת ש"ך שר"י .
 גזרת החכם מהרבנים המופלאים בי מוחבא רבה דק"ק בראר על מציא הקמיעות הפיוסרות
 ע"פ כתבי המינוח שתיבר התועב שר"י . ועל הפשחמש בהם .

והו מ"ש חבני בראר שנה הקי"ב לפ"ק

קרה שמענו וכן ראינו דעה אשר רעס הסעמה קמיעות המועתקים העבר לדין והסמכו על לבנו להדאות ענים לכל
 גד אולי נוכל לדון בזה אף על כד הדק לעשות שדרס לפרוטים ולדנס לכך זכות . וכאשר שמענו כן ראינו כי הוא
 ע"פ לעוואה קננה וכוונתם ויודע ונוקטם ש"ך יע"ש מסיק סמיה כולו סך שמת הוא ולא נמצא בו סוסכר זכות . כוסף
 של

המאמינים הנ"ל והוא הוא אותו המקולל משה מאיר קמינקר אשר היה לפניו בן ק' עראב שנת תפ"ה לפ"ק כמה שנתות ואנכי
 ראיתי לומר וזהו ר' שמחה פאפרט כפרד של' שלום דנטבורג. זמדר הוה נחמד מאת אנשי בעו"ד דק' קבראנ לבית
 דירה למשה מאיר הנ"ל. גם הספר ואכזא היום וכו'. ראיתי באתו הוין בכה"ל דה"ל. והיה ברוח ומפורסם שהעמברו
 הוא ר' יונתן פראג. גם ראיתי פירוש על שיר השירים ק"ר וונתן הנ"ל יגס'ר' ליב ויטל היה שם בעת ההיא. ור' יונתן
 הנ"ל קבלו ככבוד גדול עשה לו. ור' ליב הנ"ל הוא כודע ומפורסם שהוא היה אחד מן המאמינים בש"ך שר"י. כלשון הוה
 שמש העיד הרבני הנ"ל וקבלו עדותו יום הנ"ל. עוד העיד הנ"ל בעונש הנ"ל וכפרס יב"ן אנכי שמת' עופי' ד' אהרן
 אפי' ר' יונתן בעת שפעט' ר' מיכל מק"ק פראג (הנקרא בשמו ר' מיכל דעם רביש. שהוא היה בן מהור"ו פטירה) הגור
 לי' ר' אהרן אחי הנ"ל כוה"ל יונתן אחי דיבר עם אדוניו ש"ך ואמר לו שר' מיכל הנ"ל מילל שבת רק שני פעמים וביקש יונתן
 לאדוניו להוות מקיל בדיוט' גס גיסור' משה סיפר לי כמה דברים כאלה. גם שמעתי עה"ס כמה עינות שמה שכתוב ב"ס שר
 שטומא והוא היום וכו'. כל הנ"ל העיד לפיכך יום ב' י"ב כ"ס תק"ג לפ"ק פה ק' ק' דראד יע"א. וכלאו של
 השתתט ועל הנלו יום הנ"ל :

פאה הק' מייס שנ"ל לנדא מאפטא : זנאס הק' מייס באש"ו הסנוס מהורד מנכס זנלה ה מאנאון :
 זנאס הק' נפתלי מרגליות מכראד :

המלה לך ה' אלהי זאלהי אבותי שחצילגה היום ובכל יום הנושאות הקמיע זו מכל החלוח וכל תקלה
 המתרגשוח ובאות לעולם זתרפא רפואה שלימה מכל חלי' ובזכות טשי חכמה עשירך חשמור
 אותה מכל פגע דע ובפרש מחלי' הנופלת עליה לעתים יהיה נא הקמיע זו רפואה למכתה ושכרני כי חסיתי
 גם אפר העדרו נחצאת קמיע כארגו שהיה כתוב בשם שבאם צב' וכשם
 בן יהיה לרצון :
 ב' ח א ש"ב יונתן והנפר בן ז"ע שחצאה הכיאה לרבו. עד'ו נפרפה דעתו של המלמד
 ל (א) ע זרנה למטעו מקברו וכשראו זה חשש' בית השפסית הכניסוהו בע"ס
 ב' אד זאסרוהו והתיר שנתנוכרס ונפל לחיס וטכע בעו"ה. כך הדין גם בחוס' ה'
 ג' אפוקח עיני שורידה. נציג פה קצת (משה שיערנו בספר שלה"א רח"ב) ס' ה'
מאזני כרמדה

אשר פשה ר' יונתן אייבטיץ הנ"ל כלם לרום : לפסות בון מדרס לפירושיו של המעשה קמיעות המקמיעות אשר נפ'ו
 למיודעיו בן ק' מיץ יע"א. כאשר נחצא ב"כ' עמש : כי תקבר הונע מהשתדע אס יועתק הכל הכה. אכן כל
 אים אשר נתן ה' שכתה בלבו. יבין ויפדיל כי שקרה אפר הוא לכולם בלתי טהור :
 אבהים בו ידוד הוציא אתכם מחצרים. ר"ת
 ככ"י זאן מ"ה ל"ך הי"ס כ"י. אות ב'
 אבהום אויב ונרוב ג' אונק' תהדום קמין. אות ב'
 אבהי ה' ללו א"ת ה' כל גוים. ר"ת
 אבהי ה' כ"כ רכז א"ת ה' ר"ת
 א הככתמה ההס כשבת העלך ר"ת זכ"ת
 א הככתמה קלכ כליות חטה ודס ענכיס תשתה אות ג'
 א הככתמה תוך היס כינשה. ראשי זכ"ת :
 א הכמי כי הוא יכילך ופס ר"ת
 א הכסיל תוכלנ' ה' כה"ל מ"לך
 א הכסיל לא יכילו עשא כיום השבת
 א הכס י"ל הכ"ע טס של פ"כ. י"ל ג"כ
 א הכב הטל יונא מן ויסי כועס
 אבהים יממע קולו זרעם אל כאלו אים ח'
 א עולם לסס תכותס מלאים עינים ר"ת
 א עולם טעס סולו סולו הוסי"ה אות ב' ואות ג'
 א בעולם יבשתוכי חבלי סאול סככוני קדמוני מוקסי מות אות ג'
 א חמאק כ"ת כותיו עפ"ך ת"א ד' ו' ב' אותיות ראשונות
 א חמאק סו"ש"ל זכ"ד ע"ו. ב' אותיות אשונות
 א בשמאך מעל פני הארטה מוזמרתן אכך ר"ת
 א פויי שב פוי טס של פ"כ. יסכ כנל סדי יתלוק ר"ת
 א אבגצמ טעקה גדולה ככל ארץ ענרים : ר"ת
 א אורם יפול מנדך אלף זרנכה : ר"ת : ונדיך להמא
 אירם
 א זוכאא מנאית ורואות צעניי אים אותיות ר"ת
 א נשמע כאוכה אים : אן גו' שאת כ"א וזרפ"ת א'
 א

פתח עינים

הבב	בירושלים כתר המלכות	ה"פ
הב כמ	כל הכתוב כבוד מלכותו	ה"פ
בשרב	לך לשמך בכל דרכיך	אות ב
בכרב	וען עורך ואשר ערכ נאותיך	ס"פ

כ"ר"ך כ"ב"ד כ' אותיות ראשונות

ברכרו קומי אוריכי בא אורך
 צרברו על האדמה אשר נשבע ייחוד לאבותיך אות נ
 העתק מכתב שכתב החכם הרמ"ת ז"ל לאדוני מורי נר"ו י"א איור הפט"ל זה לשונו חוך כחצו
 והאמת לא אכתיש מאדוני כי על ריונו זה מדכנו אחרי על דבר נידוק דיון • הנדקתי עלי את הדיו וברכתי את ה'
 דיסיבלי מטרופסי שהי עלי • דהנה וברת את העמי וכשעס מהייתי כותב דבר • זה היתה שעת מירוס מעסק
 אלותו טון טקס למשפית בק"ק טראג יע"א • בעסק הנהת מדכום מהש"ס והפסקות בהנהות טוכות ומסונות כנודע ודאי
 לאדוני • יולכד טאף שמוטותיו טנשמו ונתבררובכת כ"ר יפה שבת"ק בכ"ד ליסא וינכטיס יוסיה"ט הים עיינך אותי לעובתי
 לקדש שס טעיס כרכיס ולמסוך שפתי על אותו מדפיס ועל המזויק בו כו' יעוין בספר טאילת יעבך סי' ל"ג
 העתק מאגרת שכתב אייבשיצר לקהל פיררא עליהבשורה שנתקבל לק"ק הנ"ל לר"ב • זה לשונו חוך הכתב ו
 צמה היא באותן הימים אדמים באהבתי אתכם טלוס לכס ולעורכס מרן דכשמי"ה בסעדכון וישמור אתכם וישנא
 מילס בכלל ופטרט הן הן מלוחי דקהל עדת ישראל ופן טן עדי נשק ועדו צפי חסודת ישראל כו' הק' יונתן נז'
 בלמען הראות כי אי אפשר לו לכתוב טוס כתיבה טבלי איזה דמו מן הטיוכות שמשוקפת ננין פה עוד איזה כתיבות טילא
 עסקידי פתועט הנ"ל • ביום אוי טעון פתס על המיכות סי"ט ביום טוב • מוון •

אלו החרוזים שהציג על מצבת אשתו כצבת און
 החכה שיסד אייבשיצר על הריון המלכה •
 אכא ה' אדון אדונים עלך מלכים טע"כ קול" טועת עמך כנוטאים לך רכה ותפלא
 ונכון כלל כנסך ופרשתך הרבים • ומכרכתך יבורך אשכנזי אדונינו העולך הנדול
 הססיד פרידריך טעמי מולך דעכיתרק ירוס הודו וכל אשר בשמו יקרא • ואת הנביאס
 המלכה המסודה יוליכא למסוך עליה קוטטל הבר ורשתיס להטביע בטוב עדי •
 וליתן לה אחיך כח • ולסריוכה לכל יקרה לה שום כוח ונער וינן ומתליך כח
 פעלק אכר ככסרוס ויעלחו יייה ללדת בטוב וכנעימות בלי כוסל ותבייר כל מפלה
 עקרה נכאשר יניעו ימו פקרה ועפ ללדת עקל מעליה צירה וקבלה • ותלך
 זרע אנשים בכריאת טוב לתיס טובים ארוכים ומלוס • וקייס בה עק שכתב
 בטרס תמל ילדה בטרס יבוא עכל לה והמליטה ורע קיימא • ולא יהיה פרץ
 וכוח כנפכותס • כי אס שטון נשמה לאדונינו המולך והמלכה וככר טוב וטעמי
 טלוס לכל ורעו ולכל סריו העומדים על הפקודים • ותהיה הוטרדה על טכס לעולם
 עינתס טרדס ניון והרס ויולדת ימנו לראוס ב"מ קרוב כ"יון און •

יוד שכת כהפך לדוי ולקינה ישיר"ס לס"ק
 עטרות ראש כפלה ונעם לבב
 לית מן הרבניות סכמנית
 ונדקנית מרת עלקלי כח
 קוטר שלטת היסם טנאון הנדול
 ש"ס ע' ינשא ספירא ראש לקהל י
 קוסה לאמה לה"ס עהורר יסונתן
 אכ"ד דנ"ק אה"ג ונלילות ארץ
 כרב
 צבות טעסה ועוב פמלה לבלי
 חספר
 צרור טייס עלתה ומנוס מקיס
 נורא ושפירא

11
12
276

לפ
לח
למ
לכ
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט

